

ruh ve madde

Metapsizik Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt : 14, Sayı : 169; Şubat 1974

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

Hazır'ıyanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçerhan

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Sıraselviler, Billürcü

Çıkmaşı Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Navale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 48 lira

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

Kapak : Devrinin Sonunda

BİR TANRI ERİ

Sevgili Okuyucular,

Bütün bilimsel ve kültürel değerde bulunan yayımların başına gelmesi —özellikle memleketimiz için— muhtemelen olan vaziyet RUH ve MADDE'nizin de başına geldi : ANADOLU OKURLARIMIZA BUNDAN BÖYLE BAYİLER YOLUYLA DERGİYİ ULAŞTIRAMIYACAĞIZ. Ruh ve Madde'yi Anadolu'ya dağıdan GAMEDA kuruluşu, iktisadi olmadığı için, Ruh ve Madde'nin dağıtımından vazgeçti. Bir bakıma haklıdır. Fotoreman ve seks dergileri, seviyesiz-ucuz havadis gazeteleri kıyamet kadar satılıp dururken, Bayiler ülkemizin öncü dergisi Ruh ve Madde'yi nasıl dağıtırlar.

Spiritüel Hakikatleri öğrenmek ve hayatında uygulamak isteyen sevgili okurlarımız ABONE OLMAK SÜRETIYİLE Ruh ve Madde'yi devamlı ve düzenli olarak izleyebilirler. Bundan başka, hem artan maliyet, hem satış imkânlarımızın kısıtlanması nedeniyle Ruh ve Madde'nin yeni ABONE ÜCRETİ ŞUBAT SAYISINDAN İTİBAREN SENELİK KIRK SEKİZ LİRA OLACAKTIR. Perakende fiyatı DÖRT Liradır.

İstanbul İli dahilinde dağıtımına devam edilecektir. Anadolu okurlarımız ancak ABONE OLMAK ŞARTIYLA Ruh ve Madde'yi izleyebileceklerdir.

Sizler için yeni kitaplar hazırlıyoruz. Bunları okumak için Ruh ve Madde'yi izlemeniz gerekecektir. Zira Abone olanlar haberdar olabilecekler.

Görevimizin güçlüklerini sizlerden aldığımız kuvvetle, spiritüel ilmin kapsamlı tesiri altında yenmeğe ve «Mukadder değişim» hazırlanmağa çaba harcıyoruz.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

REALİTE**Ergün
Arıkdal**

- Vazife Plânına dahil bir kimsenin madde âleminde vazife ifâ etmesi ve hele bunun çevresindekiler tarafından son zamanda anlaşılması, spiritüel realite bakımından müthiş bir şeydir. Bu gerçek karşısında, anlayışın niteliğine göre, duyulanların ifadesi hemen hemen imkânsızdır. D. Bedri RUHSELMAN bir kuyruklu yıldız gibi geldi ve geçti. Bize bundan böyle susmak yaraşır ●

«Mukadderat ve İcabat'dan»

«Olabilir ki, bir insan gayesi olan yüksek bir merhaleye gitmek için evvelce seçmiş olduğu herhangi bir vasıtanın, kendi yürüyüş isteklerini karşılamayacağını anlar ve hedefine daha çabuk varmak için hızlı gitmek ister. O takdirde onun, daha uyanık bulunması ve her an aynı yolda yanından geçip gitmekte olan süratli vasıtaları görüp yakalamaya ve onu bıraktırmamağa çalışması lâzım gelir. Bunun için ve özellikle eğer o, samimi olarak böyle bir istekte bulunmadıkça onun önüne daima böyle süratli vasıtalar çıkarılır. Ve hattâ o vasıtalara aktarma yapabilmesi için yüksek yardımcı varlıklar tarafından da her türlü kolaylıklar ve yardımlar kendisine gösterilir ve yapılır. Yeter ki o, bunlardan istifade etmek fırsatını hiç bir vakit kaçırmasın, korkmasın, imanını kaybetmesin ve büyük ilâhî hedefine dalma ve bütün varlığı ve samimiyeti ile bağlı kalsın. Ve bilhassa evvelce kullandığı yavaş yürürlüğü vasıttadan ayrılmamak cesaretsizliğini ve taassubunu göstermesin. Böyle yapılmadıkça aktarma edilmesi istenen yeni vasıta ne kadar mükemmel ve iyi

olursa olsun o insanın bu vasıtaya henüz lâyık olmadığı hakikâti meydana çıkar.

«... İstek ve irade ile mukadderat, mukadderatla mecburî ve zorlayıcı yürüyüşler kucak kucağa gitmektedirler. Bunlar birbirinden ayrılamaz. Ve akıllı insanlar bunlardan birisinin bulunduğu yerde, o anda mevcut olmasa bile, muhakkak surette diğerini yakın veya uzak bir maziye, yakın veya uzun bir gelecekte arıyacak ve bu faaliyetinin kendisine kazandırmış olduğu büyük görgü ve tecrübelerle tekâmül yolunda yıldırım hızıyla hamleler açacaktır.

«Varlıklar, mukadderin ilâhî mahiyetini kendi varlıklarıyla isbat etmektedirler. Zira var olurken onların bizzat kendi reyleri alınmış değildir. Bundan dolayı var oluşu, mukaddere boyun eğmenin bir ifadesi olan insanın müteakip tekâmül safhalarını hazırlaması, yani ilâhî irade kanunları icapları gereğince varlığını olgun-

laştırarak ebedî hayatında sürüp gitmesi bu varlığının icap ve zaruretlerine bağlı bir keyfiyettir. Şu halde tekâmül ve varlığına ait hususlarda insana, kendi iradesiyle kendi mukadderini kullanmak hürriyet ve selâhiyeti, ilâhî irade kanunlarının icabatı gereğince ilâhî bir emir, bir vazife olarak verilmiş bir zarurettir.»

«İnsanlar takdirin mânasını yanlış tefsir ederler. Bu tefsirlere göre varlıkların iradesine zıt tecelliler mukadder olarak kabul edilir. Halbuki takdirin mânası bu değildir. İrade takdiri davet eder. Buna göre irade ile sevinçli bir kaderin şahikalarına ulaşılabilceği gibi, gene irade ile zahmetli ve ıstıraplı kaderlerin de kapılarını açılabilir. Şu hâlde irade, bahtın iyi veya kötü kapılarını açacak olan ve çok iyi, cikkatili kullanılması lâzım gelen bir anahtardır.

«Şu hâlde karar, mukadderin öznelisüdür. Karar verebilmek ise ancak serbest irade sahiplerinin hakkıdır. Ve insan ne kadar tekâmül ederse o kadar irade serbestliğini kazanır, iradesi ne kadar serbestleşirse vereceği kararlar da o kadar kesin ve kapsamlı olur. Şu hâlde irade ve karar yüksek varlıkların elinde büyük bir kudret olur. Hayvanlık ve bitçiliğe doğru inildikçe ruhun irade ve karar kudretleri o nisbette azalır. Karar iradenin, irade ise hürriyetin açtığı kapıdır. Bu kapılardan mukadderin zengin ve verimli alanlarına girilir. Fakat madem ki, irade ve karar hürriyeti bir kudretin ifadesidir o hâlde bu kudretin artışı nisbetinde mesuliyetin de ona refakat etmesi zarurî olur. Zira kâinat bir nizam ve âhenk üzere mukadder olan seyirinde devam etmektedir.

«O hâlde, insanın kendisine kötü ve cefalı görünüşten herhangi bir kader karşısında ne Allah'ı, ne toplumu, ne de hayat planını ithama hakkı yoktur. Çünkü o ka-

dere ancak vaktiyle yapmış olduğu hareketlerin neticesinde bizzat kendi ceahit ve faaliyetleriyle müstehak olmuştur. Demek ki, gerek dünyada, gerek öbür âlemdede beklenen bir ceahennem, bir azap varsa bu, intikamcı ve kindar bir üstün kudretin keyfile vâki bir emrin neticesi değil, bütün hürriyetine sahip insan iradesinin bizzat hazırlanmış olduğu olayların yarına akseden tecelliyatıdır.»

«Allah'ın; iyilik yolunda çalışmadan, irade ve kararlarıyla nefsanîyetinin esaretinden kurtulmağı ceahit ve gayret sarfetmeden ve nihayet, vücdanını nefsanîyetli üzerine hâkim kılmadan hiç bir kimseye cennetli vadettiğini biz bilmiyoruz ve buna inanmıyoruz. Fakat, hotkâmlık ve nefsanîyet yolunda yürümekten çekinen, zulmü istemeyen, ve azaba lâyık olmayan hiçbir insana da ceahennemi nasip etmemiş olduğuna inanıyoruz.

SCHOPENHAUER VE AŞKIN METAFİZİĞİ

Mehmet SANCAR

- «Erkekle kadın arasındaki aşk; trajik, komik, romanik, ya da klâsik, bütün dramatik eserlerin ana konusudur.»
- «Aşk yüzünden evlenen, mutsuz bir hayat sürmek zorundadır.»
- «Kahat bir hayatla tutkulu aşkın bir arada bulunabilmesi, güzel raslantıların en az gerçekleşenlerinden biridir.»

CİNCEL AŞK İÇİN MUTLAK DÜŞÜNCELER :

Aşk konusunda felsefe yapmış ve bunun metafiziğine varmağa çalışmış tek isim, meşhur Alman Filozofu Schopenhauer olsa gerektir. Gerçi bu konu; romanların, lirik ve epik şiirlerin, şarkıların, türkülerin, tarih boyunca duyurageldiği çok yaygın bir konudur. Hikâyeler, masallar, efsaneler, oyunlar ve zamanımızda filmler genellikle bu konuyla renklendirilebilmekte... Fakat bu konuda ilmi bir kitap ile karşımıza Schopenhauer çıkmış durumdadır...

Batı'nın Romeo ve Juliette'leri gibi Doğu'nun da Leylâ ve Mecnun'ları, efsaneleşmiş ve ebedileşmiş bir çok aşk hikâyeleri arasındadır...

Schopenhauer, Selâhattin Hilâv'ın dilimize çevirdiği, Aşkın Metafiziği eserinde şöyle diyor :

«Aşkın da tıpkı hayaletler gibi olduğunun ve herkes hakkında söz ettiği hal-

de, kimsenin aşka raslamadığının ileri sürülmesi; bu tutkunun gerçek ve tabii bir duygu olduğunun kabul edilmeyişi, bazılarına işlenmiş büyük bir hatadır. Çünkü, insan tabiatına yabancı ve aykırı olan bir şeyin, yani güllünç bir kuruntunun, bütün yüzyılların dehalari tarafından, bezginlik duyulmadan dile getirilmesi ve insanlık tarafından her zaman ilgiyle karşılanması kaabil değildir.»

Maddesel bir dünyanın maddesi insanlarıdır. Her şeyin ille de beş duygumuzdan birine çarpmasını ister dururuz.

Beş duygu, su dünyada bulunuşumuzun bir aşgari gereğidir. Bunun yukarısı yok mudur? Elbet vardır. Ama uzanmak, yakalamak için çaba göstermek istenir bizden; fakat maddenin ataletine uymuş, el yordanıyla aranıyoruz hep; bu yüzden de bir şey bulamıyor ve en kolay yoldan: «Eyle bir şey yok» deyiverip işin içinden sıyrılmaya çalışıyoruz. Ve sıyrıldığımızı da sanıyoruz üstelik! Bir şeye yok demek en kolay yol gibi gözükür ama, aslında en

büyük sorumluluktur: Nesini tetkik ettik-ki, yok diyebiliyoruz?!

Aşkı da hayalîler gibi inkâr edenler, güphesiz ki, maddenin katılıkları içerisinde katılmış; bedenini, et ve kemikten ibaret bir makina gibi gören kimselerdir...

«Aşk tutkusunun tımarhanelere düşürdüğü kimselerin sayıları daha da kabaraktır. Dış şartlar dolayısıyla birleşmeleri kabîl olmayan âşık bir çiftin, birlikte intihar etmediği bir yıl yoktur. Bu çeşit olayları duyunca, birbirlerini sevdiklerinden şüphe etmeyen ve hayattaki en büyük mutluluğu bu aşkı bulan bir çiftin, her şeyi göze alarak bütün bağlardan sıyrılmak ve her çeşit güçlüğü göğüs girmek yerine, düşüncü bildikleri en büyük zevki, hayatları ile birlikte kaybetmeyi niçin seçtiklerini bir türlü anlayamam.»

Aşk tutkusu, insan havsalasının alamıyacağı kadar yüce bir duygudur. Bu, çamurda yüzen insanın birdenbire gökyüzüne yükselmesi gibi bir haldir. Uçmasını bilmeyenin gökyüzünden düşeceği tabiidir.

Medyomluk; bulunduğu halin daha yukarısındaki yüksek tesirlere adapte olarak, bu yüksek tesirlerin çeşitli şekillerde bizlere aktarılabilmesidir, dersek, genel bir tarif yapmış oluruz.

Aşk da insanı bulunduğu halin yukarılarına çeken bir duygudur.

Medyomluktaki ruhsal yükseliş kısa bir süre içindir. Maksat başkadır. Aşkta ise bu ruhsal yükseliş süresi uzundur ve amaç çok değişiktir...

Bilgisiz bir eldeki medyom için sayısız tehlikeler nasîl varsa, bilgisiz insanın aşkında da delilik ve intihar gibi tehlikeler elbet olacaktır.

Bilgi irade demektir...

İradesiz insan, bu yüksek tutkuya kapıldığı an, duygularını firenlিয়েcek ve yöne verebilecek iradeden yoksun ise, muhakkak ki bir sapıklığa uğrayacaktır.

Açık kapı vermiş insanları obsede edebilmek için fırsat kollayan sayısız geri bodensiz varlık mevcuttur çevremizde... Bizli fırsat bulunca, tımarhaneye de gönderir, hapishaneye de, öbür dünyaya da...

«Aşk tutkusunun daha şiddetli hallerini ve tu.kuya nasîl yaklaştığını hepimiz, her gün görüyoruz; hattâ pek yaşlı deği.sek. çoğunlu.ıla yüreğimize duyuyorum.»

«Bu bakımdan, aşkın gerçekliğinden ve öncmünden hiç kimse şüphe edemez. Öyleyse, şairlerin her zaman işlediği bu konunun bir kere de felsefesinin ele alınmamasına şaşacak yerde, insan hayatında bunca önemi olan aşk duygusunun filozoflar tarafından, şimdiye kadar hemen hemen hiç önemsenmeyişine ve karşımıza işlenmemiş bir konu olarak çıkışına şaşmak grektir.»

«Görüşüm, temel bakımından metafizik ve aşkın olsa bile, onlara gereğinden maddesel ve tenşel görünecektir. Ama biz yine de, bugün güzelliğine şairler ve türküler yazdıkları kimseler, onsekiz yaş daha büyük olasları, acaba o zaman da başlarını çevirip bakarlar mıydı, diye sorarak onları düşündürelim biraz.»

«Bütün aşk maceralarının amacı, bu aşklar ister gülünç, ister yüce olsun. insan hayatının bütün ötekî amaçlarından daha öncmldir ve bundan ötürü, amaca yöncenlerin ciddiyetini haklı çıkaracak bir nitelik taşımaktadır. Bütün aşk maceralarının son amacı, gelecek kuşağın ortaya çıkarılmasından başka bir şey değildir.»

Bir bakıma böyledir. Fakat tek amaç bu olamaz. Sanki insanlar bir üretme makinasıdır, demek olurdu bu iddia, şâyet böyle olsaydı...

İnsanın dünyada bulunuşunun amacı, tekâmül etmek ve ettirmektir...

Böyle olunca, insanı, bir çoğaltma makinası gibi görmek, pek sathî bir görüş olur. Halbuki insanı, hem tekâmül edecek ve hem de bir çoklarının tekâmülüne aracı olacaktır. Ve böyle olmaktadır da...

«Ferdin başına gelecek iyiliğin, ya da kötülüğün pek önem taşımadığı ve asîl, gelecek insan türünün varlığının ve özel yapısının söz konusu olduğu ve bu bakımdan bireysel (ferdî) iradelerin kendilerinde olmayan bir gücü edinerek türün iradesi

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

Şimdi ortaya çıktıkları bu durum, binlerce yıldan beri, şairlerin bıkıp usanmadan, sayısız örneklerle dile getirdikleri gönül maceralarının yüce patetik (heyecanlı, coşkunun, dokunaklı) yanının kaynağıdır. Çünkü hiç bir konu, bu konu kadar ilgi çekici değildir. Bu konu, sadece bireylerin rahatı ile ilgili durumlarla karşılaştırılacak olursa, onları fersah fersah geride bırakır; çünkü bu konu, türün başına geleceği iyiliği, ya da kötülüğü kapsamaktadır. Birey ile türün arasındaki bağıntı, bir cismin, yüzü ile cismin kendisi arasındaki bağıntıya benzer. Yine bundan ötürü, içinde aşk unsuru bulunmayan bir drama ilgi duymak çok güçtür. Öte yandan, bu konu her gün kullanıldığı halde bile eskilmemiş bir temadır.»

Reenkarnasyon kanunları; ferden hem tekâmülünü, yani iyiliğini ve hem de gelişmelerini, yani türün çoğalmasını sağlar.

Dünyada bulunuşunun amacını bilmeyen varlık, bir takım bedensel ihtiyaçlarla málul yaratılmamış bulunsaydı, acaba ihtiyaçlarını gidermek için bu kadar meşakkate katlanabilir miydi? Açlık duygusu ve açlığın giderilişindeki haz, ruhun tekâmül aracı olan beden, ihtiyacı olan beslenmeyi sağlamak içindir... Her gün yiyip içtiğimiz halde bıkmazken, bu duygudan daha üstün olan aşk duygusundan usanılmaması, tekâmülün bir icabıdır...

İnsana kötü gelenin kötülüğü, ıstıraplı olduğundanır; yani atıl maddeye bulunmuş varlık . maddenin ataletinden bir türlü kurtulmak isteyemez; halbuki istemesi, evren kanunları gereğince şarttır ve istemenin, yani zorlamanın yolu da ıstıraplıdır. Bu ıstıraplı kurtulmak için fert çaba gösterip tekâmül edecektir ve kademe kademe ıstırapları incelererek yüce hazlara doğru yükselcektir... Yani, bireyin kötülüğü hesabına çalışan bir şey yoktur aslında... Dayanılmaz ıstırapların diğer ucunda da yüksek hazlar olduğu bir ger-

çektir: İkisi de tattırılıyor ferde ki, ümitsiz olup bükülmesin...

«Anne-babanın birbirini sevmeye başladığı an, yani birbirlerini gözlerinde büyüdükları an, yeni bir bireyin ortaya çıkışının gerçek anı ve bu yeni varlığın hayatının canlı noktası olarak görülebilir.»

«Bu tutumun en yüksek derecesi, genel olarak bütün türlerde kendini gösteren yaşama iradesinin, belli bir bireyin ortaya çıkmasını istemesini sağlayacak kadar birbirine uygun kimselerin; babanın karakteri ile ananın zekâsının denk düştüğü kimselerin arasında doğabilir. Ve yine bu durumdan ötürü, burada duyulan tutku, ölümlü insanoğlunun yüreğine sığmayacak kadar büyüktür. Nitekim bu tutkuyu duyan insanoğlunun kavrayış gücü de, tutkunun gerçek nedenlerini anlayacak güçte doğrudur. Gerçek ve büyük bir aşk tutkusunun temeli budur işte.»

Dünyaya dönmek arzusunu duyup ve arzusu kabul gören varlık, şüphesiz ki, bu dönüşün derhal tastik görmeyen, olgunlaştırıldıktan sonra kabul edilen, dünyada yaşama plânıyla aramızdadır. Bu plânına, anne-babasından sonra, kardeş, eş ve çocukları da dahil edilmişlerdir...

Eşini seçebilmenin bir yolu da aşk tutkusu olacaktır elbet. Ve aşk tutkusu, tekâmül kademelerinde duyulan ileri duygulardan biridir. Bu bir yüksek ihtizazdır. Yaradanın yarattığı şeyler arasındaki ahengi seçebilmenin, karşılaşılan iki uygun ihtizazlı varlık aracılığı ile, meydana gelişidir. Burada yüksek ihtizaza vesile olan asıl âmiller bedensel olmayıp, ruhsaldır. Tensel değerlendirmişler, birer aldanmadan ibarettir...

Bu ruhsal yüksek ihtizaza vesile olan, varlığın bedensel (dünyasal) gücü değildir. Ruhsal gücü yeterlidir ; fakat kullanma yeteneği yoktur henüz.

(Devam edecek)

Sevgili Okuyucular,

- **RUH ve MADDE** Mart Ayından itibaren **ANADOLU**'ya dağıtım yapan **Game-da**'ya verilemiyor. Sadece **ANADOLU'DAKİ** abnelere gönderilecektir.
- **RUH ve MADDE**'yi ancak **ABONE** olarak izlemek olanağı mevcuttur. İstanbul şehrinde dağıtımlara normal olarak devam edilecektir. **ANADOLU'daki** okurlarımız hemen abone olmakla **RUH ve MADDE OKUMA ZEVKİNDEN** kendilerini mahrum etmemiş olacaklardır, şüphesiz.
- **Spiritüel Kültür Harekâtının** düzenli olarak devamı için **SİZİN ABONE OLMANIZ GEREKLİDİR**. Ekonomik zaruretler **Derginin** beher fiyatını **DÖRT** Liraya, ve **YILLIK ABONENİN'de** 48 Liraya çıkarmaya **Cemiyetimizi** zorlamıştır.
- **SİZİN İÇİN, SİZE DÖNÜK** Ruh ve Madde'ye **ABONE OLUNUZ, LÜTFEN...**

Ufo

Aktüalite

Selman Gerçeksever

Astronotlar UFO Dosyalarını Açıyorlar

Sevgili okuyucular,

Bundan 20 yıl kadar önce Uçandairelerle ilgili haberler bugünkü kadar bol değildi. Şurada burada çıkan birkaç satır yazı zaten bilgisiz olan insanları güldürmekten başka bir işe yaramıyordu.

1955 den bu yana UFOLOJİ alanında önemli gelişmeler oldu. UFO larla ilgili gittikçe artan sayıda ciddi eserler çeşitli yayın organlarının sayfalarında eleştirildi ve tanıtıldı. Örneğin, Dr. Vallée'in Anatomy of a Phenomenon İngiltere'de Daily Telegraph'da; Humanoids Londra'nın bir numaralı gazetesi Evening News'da, ve Yorkshire Post'da eleştirilmiştir.

Oğün bugün Uçandaireler; diğer gezegenlerde hayat ve arz-dışı medeniyetlerle iletişim konularıyla ilgili binlerce kitap yayımlandı. Aslında Uçandairelerle ilgili haberler dünyanın en eski yazılı metinleri kadar eski Buna rağmen dünya insanı (herhalde dünya gezegeninin tekâmül icabıyla ilgili olarak...) konunun ciddiyetini, kütle olarak, yeni yeni anlamaya başlamış görünmektedir.

Arz-dışı hayat konusu, Adem Devrinin ilk gününden beri dünya insanını, yani bizleri çok yakından ilgilendirmiş, ilgilendirmektedir ve ilgilendirecektir.

Dünya insanının dünyada ve dünya ötesindeki tekâmülü ile doğrudan doğruya ilgili olan UFOLOJİ, derneğimizin araştırma konuları arasındaki yerini bu şekilde kendiliğinden almış bulunmaktadır.

İşte, sevgili okuyucularımız, bundan

sonra RUH ve MADDENİN bu sayfalarında arz-dışı hayat, arz-dışı varlıklar (uzaylılar) onların uzay araçlarıyla hatta kendileriyle ilgili gözlemler (tarihte, dini metinlerde ve günümüzde olmak üzere..) arz-dışı varlıkların dünyalıkların gelişimi üzerindeki tesirleri, bu konularda yapılan araştırma, toplantı ve çalışmalarından, arz-dışı hayat konusunun ana konumuz olan SPİRİTÜALİZM ile olan ilişkilerinden (Ne Diyolarlar, Müşahodeler, Tarihte, Yorum) gibi bölümler içinde sizlere nakledilecektir.

Başka dünyalarda hayat, orada yaşayan insanlar ve onların (bugün uçandaire olarak bilinen) uzay araçlarıyla bilimsel olarak ilgilenen ilim adamlarının sayısı gün gittikçe artmaktadır.

Uzay ve elektronik mühendisi Dr. Daniel Fry, Atmosfer Fiziği Prof. Mc Donalt, Astronom Prof. Carl Sagan ve Prof. Allan Hynck'den sonra şimdi de Fransız, bir astronomi profesörünün 1971'den beri UFOLOJİ'yle ilgilendiğini öğrenmiş bulunuyoruz. Bu Prof., Paris-Meudon Gözlem Evinden ve aynı zamanda Milli Fransız Bilimsel Araştırma Konsülü üyesi Dr. Pierre Guerin'dir.

Dr. Buerin 1971'den beri birçok Uçandaire olayını incelemiş ve son zamanlarda da elde ettiği sonuçları artık çekinmeden her fırsatta, gerek halka, gerekse astronomi kongrelerinde anlatmaya başlamıştır. Bu beyanatlarından en sonuncusu ve belki de en önemlisi Sciences et Avenir dergisinde Eylül 1972 de çıkan Des Astronomes

ouvrent le Dossier des Objects Volants Non-Identifies (Astronomlar Uçandıreler Dosyasını Açıyorlar.) başlıklı makalesidir. İşte bu makaleden bazı satırları okuyucularımıza:ın tetkikine sunuyoruz:

NE DİYORLAR?

● Bugün UFO'ların gerçekliğini kabule yanaşmayan ilim adamlarının yanıldığı nokta, konu üzerine eğilip, dikkatlice inceleme yapmamalarıdır. Bu gibiler rahatlığı —Uçandıreler yoktur, diyenlerin izahlarında bulmaktadırlar.

● İlimde şahsi görüş'ler meseleleri halletmez. İlimde problemler, olayların dikkatli bir şekilde analiz edilmesiyle çözülebilir. Binaenaleyh aynı yol UFO raporları için neden izlenmez?

● Condon Raporu'nun UFO'lar üzerinde hiçbir etkisi olmamıştır. O rapordan sonra da onlar çeşitli yerlerde görüldüler, fotoğrafları çekildi. Fransız basını Condon'dan sonra Onlar'dan bahsetmez oldu. Fakat sayısız olay dünyanın bu konuda usta birkaç dergisinde yayınlandı durdu...

● Dr. Condon bir seferinde, —Bir tane UFO'yu laboratuvarıma getirdikleri zaman, onu bilimsel olarak inceleyebileceğim.—

● Gerçekler hayret vericidir. Dünyanın dört bir tarafından gelen elimizdeki raporlar 1500'ü geçmiş bulunmaktadır. Bu raporların bir kısmında Uçandıreler yerde, bir kısmında havada tesbit edilmiştir.

● UFO'ların çok süratli hareketlerine bir türlü inanılmamaktadır. Bunun muhtemel sebebini herhalde bizim bilmediğimiz bazı tabiat kanunlarında aramak gerekir. Onların yaptıkları seyahati, bizim

«uçmak» kelimesiyle anlatamayız. Bu konuda biraz bizim çağdaş fizikteki 4 Butlu Continuum (Değişmezlik, süreklilik) u düşünmemiz gerekecektir. Bizim «uçandıre» diye isimlendirdiğimiz bu küçük uzay araçlarının bu kadar uzun mesafeleri, bu kadar yüksek hızlarda nasıl kat edebildiklerini o zaman anlayabileceğiz ve itiraz edemeyeceğiz. Şimdi bir çoğu, bilmediklerinden dolayı kabul etmek istemiyorlar. Kafalarını da yormak zahmetine katlanmıyorlar.

● Elbetteki, onların uzay araçları bizim roketlere benzeyecek diye bir kural yoktur. B'ze tamamen yeni olabilir. Hatta majik bir nesne gibi de gelebilir. Tıpkı bizim günümüzün uçaklarının Papuan'lara göründüğü gibi...

● Fakat gerçek, artık kendisini kabul ettirmeye başlamıştır. Şimdilik, az da olsa, gittikçe artan sayıda bir astronom gurubunun (daha çok genç astronomlar) UFO'ların varlığına dair olumlu bir tutum içinde olduklarını memnuniyetle görmekteyim.

● Bugünkü ilimimiz belirli bir merhaleye ulaşmaya kadar UFO problemi anlamıyacaktır. Böyle bir seviyeye ne zaman gelinecektir, bilemeyiz. Fakat bugün herhalde böyle bir merhaleden çok uzakta bulunuyoruz.

Kısaca, Fransa'da yayınlanan bu makale Fransız halkı üzerinde birkaç ay içinde etkisini göstermiş ve tüm Fransa değişse bile, başka dünyalarda hayat problemini düşünen kafaların sayısında bir artma olmuştur. Gerçek ilim adamları artık kendi kendilerine soruyorlar. Bunların içinde en c'ddilerinden biri de belki Guerin'dir. Son derece aktif ve atılgan olan bu profesör hiç bir haberi en ince detaylarına kadar incelemeyen basına vermemektedir. Fransız ilim adamlarını devamlı olarak uyarmaktadır. İnşallah bu uyarıların yankıları Fransa'nın dışına taşar ve dünyanın başka yerlerindeki meslektaşlarını da harekete getirir. (FSR-July, Aug. 1973)

Ölümün

Sırrı İçin

Yapılan Çalışmalar

Yatmış küsur sene önceki bir spiritizma çalışması :

1908 - 1911 senelerinde Hollanda'da spiritizma konusunda uzun bir araştırma sonucunda iki kısımlık bir kitap neşrolunuyor. Bütün bu kabil neşriyatta olduğu üzere, eser büyük tenkitlere ve hücumlara uğruyor. Bazan da tasvip edenler bulunuyor. Lehçe ve aleyhte o kadar geniş neşriyat oluyor ki, nihayet eserin Fransızcasının da basılmasında fayda görülüyor.

Fransızcasının adı : Le Mystère de la Mort.

Müellifleri : J. L. W. Malata ve G. İ. Zaalberg Van Zelest.

Naşri : G. Doin et Cie. Paris.

Kitap, 16x24 ebadında 228 sahifedir. Üzerinde basıldığı sene yazılı değil. Metninden anlıyoruz ki, Hollanda'da birinci kısım ilk defa 1908 de ikinci kısım da 1911 de neşrolunmuş.

Her ne kadar eserin kapağında müellifleri iki kişi görünüyorsa da hakikatta üç kişinin çalışması ile meydana gelmiştir. Ve kitabın yazarlarından biri olan G. J. Zaalberg Van Zelest'in merhum babasıdır.

Eserde baba oğul Zaalberg'lerin isimleri çok geçmesine ve meslekleri ile hususiyetlerinden uzun uzun bahs olunmasına rağmen küçük isimlerinin yalnız baş harflerine rastlandı. Bu sebeple baba için kısaca J. Zaalberg, oğlu için de G. Zaalberg diyeceğiz.

Spiritizma celcelerinde dezenkarnelerle dünyalıkların işbirliği :

J. Zaalberg Van Zelest, Liège'de 1827 de doğmuş. Felsefi ve dini sistemleri öğrenmiş. La Haye'de oturur. Optik fabrikası vardır. 1868 denberi spirit fenomenleri incelemeye başlamıştır. 30 sene müddetle Hollanda'da bütün serbest guruplarda bulunmuş, Home, Donato, Slade gibi medyumlarla çalışmıştır. 1878 de İngiliz medyumlarından Herne ve Williams'ın maskelerini indirmesi hadise olmuştur. 1893 den itibaren oğlu G. Zaalberg ve arkadaşı Malata ile üç kişilik bir gurup halinde nazari ve pratik spiritizma çalışmalarına başlamışlar fakat bir türlü RUH ipotezini ilmi bir hadise olarak ortaya koyamamışlardır. Nihayet birbirlerine şu şeref sözünü vermişler «Hangisi daha evvel ölürse, geri kalanlara (Tabii mümkün olursa) yeni vaziyet ile ilgili haberler verecek ve RUH ipotezini isbat etmek için onlarla işbirliği yapacaktır.»

İk vefat eden baba J. Zaalberg'dir. La Haye'de 1903'te vefat etmiştir. Masa ile (Tiptoloji) temas kurulur. Gelen varlığın arzı amik hüviyet kontrolü yapılır. Dünya hayatına dair verdiği bilgilere dayanılarak, varlığın, baba J. Zaalberg olduğuna kanaat getirilir. Eserde, müteaddit celcelerde bu hüviyet tahkikine dair sahicelerce izahat var.

Ve böylece dünyadakiler ile ötedekiler arasında müşterek çalışma başlar. Bazan uzun müddet J. Zaalberg ile irtibat kesilir.

Ve nihayet bir gün, dünyada iken verdiği söze sadık kalarak şu tebliği verir: «Yeni şeklimiz hakkında size deliller vermek istiyoruz. Bunları fizik denemelerle vereceğiz...» Ve müteakip ceselerde de ruhun durumu, hayatıyeti ve melekelere dair malumat vermeye başlar. Varlık, bu bilgileri deneylerle isbat etmek için nasıl bir mekanizma kurulacağı hakkında da talimat vermektedir.

Dezenkarnelerin tebliğleri mantık süzgecinden geçirilmeli :

İlerde görüleceği üzere varlığın verdiği bilgilerden bazıları, bugünkü anlayışa uygun düşmüyor. Buradan J. Zaalberg'in yalan söylediğine hükmedemeyeceğiz. Çünkü bütün eserin tetkikinde, varlığın realiteyi meydana çıkarmak, bunun için de dünyalarla çok samimi iş birliği yapmak gayretinde olduğu sarahatle görülüyor. O halde J. Zaalberg'in verilerinin bu günkü anlayışına zıt düşmesi, kendisinin hadiseleri yanlış tefsir etmesinden ileri gelmiştir diye düşünebiliriz.

Fikirlerdeki bu uyumsuzluk, dünya hayatındaki inançların yeni hayatına aksettirilmesi diye düşünülemez. Çünkü, J. Zaalberg, dünyada iken ruhunun ebediyen yaşayacağına inanmakta idi. Bunu beraber çalıştığı arkadaşları teyit ediyorlar. Nitekim kendisi de: «Daha insan iken ruh olarak ebediyen yaşayacağıma inanıyorum» diyor.

Deneycilerin amaçlarının varlık üzerinde bir tesiri olup olmadığı da tetkike muhtaçtır. Çünkü, eserin sonunda deneycilerin varlık ile fikir birliğinde olduklarını görüyoruz. Bu inanç, J. Zaalberg'in kendi ipotezini ısrarla kabul ettirmesinden ileri gelmiştir? Yoksa daha evvel deneylerde bu inanç var mı idi? Bilemiyoruz.

Şu muhakkak ki, yüzlerce spiritleme tezekkülünün çalışmalarından çıkarılan netice; dezenkarnelerin verdikleri bilgiler «Hakikattir.» diye hemen kabul etme manidir. Bu verileri, kendi tecrübe ve bilgilerimizle karşılaştırmalı, mantık süzgecimizden geçirmeli, ondan sonra kabul veya reddetmeliyiz. Bu realite daima

akılda tutularak, J. Zaalberg'in aşağıda hülâsa olunan verileri incelenirse, yanılma ihtimalleri bertaraf edilmiş olur.

Kuvvet - Adam

J. Zaalberg diyor ki: «Çalışmalarınızda bizlere (Ruh) diye hitabetmeyiniz. Bu kelime bir inanç havası verir. Bizlere (Kuvvet - Adam) yahut (İkinci şekillerindeki adam) deyiniz... Büyük bir Kuvvet - Adam klübü kurduk, Arzumuz, insanların birinci ve ikinci hayat şekillerini ele alarak yeni bir ilim, bir Fiziko - Psikoloji İlimi tesis etmektir.»

Başka bir tebliğinde de :

«Aşağıdaki beş ipotezi, hepsinin negredilmesi kaydı ile ispatlayacağız.

«1 — İnsanın ilk hayat şeklinden sonra ikinci hayat şekli başlayabilir :

«2 Hiç bir kuvvet-adam kendini yer çekiminden kurtaramaz. (?)

«3 — Kuvvet-Adam tesirini maddi insanda gösterebilir.

«4 — İnsanın ikinci hayat şeklinde de birincisi gibi (Hak kuvvetindedir) kanunu caridir (?)

«5 — İnsanın ikinci hayat şekli de birincisi gibi fanidir. İnsanın maddesi nasıl kendi elemanlarına dönüşüyorsa, Kuvvet - Adam'ın maddeleri de kendi elemanlarına dönüşür. Böylece insanın şahsiyeti mahvül heba olur. (?)

J. Zaalberg, bu fikirlerine o kadar inanmıştır ki, ceselerde her fırsatta bu değişmez inancını tekit etmiştir.

Varlık Perispriden habersiz :

J. Zaalberg, pek çok ceselerde yukarıki tezinde ısrar ediyor ve biraz daha açıklıyor. «Ruh bir maddedir ve ölümlüdür. Bir sikiyeti ve bir hacmi vardır. İsterse genişler veya daralır. Zamanla hacmini kaybeder; Ve böylece azala azala bir gün yok olur. Bedenin hacmi hareketle artar. Arzın cazibesinden kurtulamaz.»

Burada dikkati çeken, bugün bilinen perispriden Zaalberg'in haberi olmamasıdır. Deneyciler de perispriyi düşünemediklerinden varlığın beyanlarını tefsire uğramışlardır.

Bugünkü anlayışa göre, ruh kaba dünün
(Devamı sayfa 32'de)

Büyük Bir Görüş ve «Tesadüf» Uçurumu

Macit ARAY

Bilimsel araştırmalar, madde yönünden enerjiye, canlılık âleminde de tek hücreli canlıya kadar ilerledi ve bunların iç yüzünü anlamağa savaştı. Bilim bu iki sınır çizgisini üstünde «nasıl meydana geldi?» Sorusuna cevap ararken bazı karşıt teorilere kapıldı.

Enerjiyi meydana getiren daha önce bir faktör olmadığı kesin bir sonuca bağlandı. Şu halde «enerji nasıl var olmuştur?» un çözüm'lenmesi sorununa yönelen bilginlerden biri «Enerjiden önce düşünce vardı» diye bir görüş attı ortaya. Gerçekten de maddi herhangi bir süptel titreşim enerjiden önce söz konusu olmayınca işi manevi bir güçte aramak zorunluğu başgöstermişti. Ancak bu «düşünce» insan düşüncesi nevinden olamazdı. Çünkü ortada «asıl»ın kavranması gibi insan aklının alamıyacağı bir «mutlak» bilgi düğümü vardı ki, bunu da doğal olarak enerjili yaratan güç anıyabılırdı. Böylece enerjinin var oluşu zaman ve mekân dışında bir kavram demektir ki, deneylerimizi aşmaktaydı.

Böylece 2500 yıl önceki «Tao» dan, çağdaşımız Gamov'a kadar madde karşısında, gerçek bilgiye ulaşamayınca, içtenlikle «maddeyi de bilemiyoruz.» itirafına mecbur kaldı.

Varılan sonuç: Akıl ancak var oluştan sonra, sentetik haliyle kavrayabilir» e dayandı kaldı ki, bu da deneylerimizin ancak izafi bilgilere götürülebileceğinin, aklın var oluştan öncesi için güçsüz bulunduğu'nun kesin bir anlatımıydı.

Bu sonuçtaki mutlak düşünce görüşü ihtimalleri de aşan, bilimsel mantığa uygun geliyor bize. Bunun dışında daha akla

yatkın bir görüş bulunabileceğine inanmak güçtür.

Şu halde bilim, yüzyıllar süren deney basamaklarını tedricen aşarak bir «Tanrı varlığı» ile karşı karşıya gelmiştir. Böylece Tanrı'nın bir tek niteliğini kavrayabiliyoruz. Mutlak bilgi sahibi oluşu. Tanrı'nın mutlak olduğu kanısı, bu açıdan yanlış çıkıyor. Çünkü enerjinin varlığı da mutlaklık ifade etmektedir. Biz ancak mutlak bilgi yani yaratıcılık niteliği ile Tanrıya bir nitelik tanıyabiliriz. Çünkü Tanrı mutlak olan enerjiden de öncedir ve bu yüzden ancak «yaratıcı» diyebiliriz.

Biyoloji yönünden tek hücreli canlının nasıl var olduğu araştırmasında âciz kalan bir bilgin şöyle demiştir: «Belli bir zamanda, denizlerin belli bir yerinde, tesadüfen tek hücreli bir canlı meydana geldi.

Teori, ileride gerçekleşmesi mümkün olan, bilimsel mantığa dayanan görüştür. Yukarıdaki hücre konusunda öne sürülen görüşte ihtimal payı bile düşünülemez.

Çünkü hem böyle bir şeyin ileride gerçekleşecek bir yönü yoktur, hem de birbirini yalanlayan tuhafliklarla doludur. Bir kez «Belli bir yer ve zaman» tesadüfle ilgili değil demektir. İkincisi böyle bir görüşü neye dayanarak bilimsel mantığa kabul ettirebiliriz? Üçüncüsü hücre öyle tesadüflerin eseri olacak cinsten basit bir varlık değil, fizik ve kimya bilginlerini bile izahıtan âciz bırakan çeşitli hayatsal görünümleriyle akıl sınırını aşan bir olağanüstü fonksiyonlar kum'umasıdır. Dördüncüsü tek hücreli canlı nasıl oluyor da sonsuz hücrelerin meydana gelmesi kabiliyetini taşıyor. Bu da mı tesadüfün hü-

neridir? Beşinci su içinde tesadüf hükümünü yürütmüşse bu da tesadüfün eseri belli zaman ve yer de onun icadı olmak gerekirdi. Böylece, kâinat bütün kadrolarıyla tesadüfün malı olacaktı ki, realitede buna bir tek örnek bulmak mümkün değildir.

Günce tesadüfe terkedilseydi, organlarımızın fonksiyonları tesadüfe bağlansaydı ve nihayet kâinatta tesadüf hâkim olsaydı bir kördüğüşü çok geçmeden varlık düzenini yıkar ve herşey altüst olurdu. Oysaki

kâinatta her varlık ve hareket kılıkına hesaplanarak düzenlenmiştir ve bu özelliği ile de mutlak bir bilginin hâkimiyeti açıkça görülmektedir.

Ayınştayn tesadüfün ileri sürenlere kesin cevabı bu açıdan vermiştir esasen :

— Tanrı zar atmaz.

Bilimde de zar atma yoktur. Tesadüf boş bir sözdür. Yasa dışı, maksatsızlık, başıboşluk demektir. Bilim buna nasıl dayanabilir ki, kanunlara ve hesaplara göre deney yapar ve sonuçlara varır.

FÂNİLİĞE ÖVGÜ

Ehhar! Dallarında göz kırpmadan
Göklere bakan çiçekler
Bir ömezlik rüyası görseler de
Dökülecekler.

Uçarak renk renk tazeliklerin;
Acıdır bizce bir sona varması ilklerin,
Çerçekte bu, mu. luluğumuz...
Gençlik gibi sen de

Sazımdan kopan bir telsin
Bir mevsim gülüp geçtiğin için
Güzelsin...

★

Ömrüm! Yıllarca uzasan da
Ömrüm! yıllarca uzasan da
Senden bir tek gün yaşıyorum.
Bir sürüklenişim ben aralıksız,
Sen, zaman yağmurundan boşanan selsin
Adsız bir hızla keştuğun için

Güzelsin...

★

Kıvrak olan bir toprak sam da
Sonsuzluk doluyum;
Paşkeyi, değişeni izlemek huyum...
Geç hayatım geç!
Yeni bir ufuk gelsin
Bir öte müjdesi olduğun için

Güzelsin...

Macit ARAY

« S A N A T » A

Baktım aklın gerçeğinden
Biraz rüyaları anlat.
De ki : «Hayal çiçeğinden»
«Büyülenip doğdu hayat...»

Yarınsız kaldıkça ömrüm
Ne mu. luyum, ne de hürüm.
Varlığım kör ve kötürüm;
Bana sonsuzluktan el at.

Gerçeği yaratan masal,
Kuruhu bu tuzaktan al.
Zamansız bir ülkeye sal;
Beni yeni baştan yarat...

Macit ARAY

YUNUS'un Hikâyesi

Yazan : SUAT TAHSUĞ

Büyük şehir bıkılmıştı kendi hayatından. Her şey onlara çok eskiden beri var ve hiç değişmez görünüyordu. Yaşanıyordu cıbet... Alışverişler, eğlenceler vardı; fakat bunlar tatsızdı. Ne olacaktı sonu? İnsanlarda vicdan azabına, pişmanlığa benzer bir şeyler vardı.

Onlara, günahları yüzünden Nineve'nin batacağını söyleyen Yunus'u büyük bir dikkatle dinlediler. Şehir halkı, masal anlatıcılar ve dolandırıcılarla Tanrı adamlarını ayırd etmesini bilirlerdi. Tanrı'dan gelen bir söz, sizin vicdanınızda akisler bırakmalıydı. Ya da öldürseye sinirlenmeli, bu söz üzerine çileden çıkmalı, herbat olmalıydınız. O zaman felâketler gelirdi akabinde. Bu felâketler insanları uyarmak, yaşamak için gerekli ruh sağlığını insanlara sağlamak içindi. Her zaman dünyanın altı üstüne gelmezdi şüphesiz. Küçük terslikler, küçük felâketler de vardı. Tıpkı güzel ve kötü havaların birbirini kovalaması gibi.

Şehirde bir hareket, bir canlılık meydana geldi. İnsanlar kusurlarını gördüler. İşlerine, güçlerine sarıldılar. onları daha iyi yapmaya savaştılar. Doğruluklarını arttırdılar. hoş gördüler birbirlerini. Yardımlaştılar, neşelendiler... Hasılı işleri düzgün gitti adamların. Bunlara Yunus mu sebep olmuştu? Onlar mı değişmeye hazırılar? Bütün bunlardan pek bir şey anlamadı Yunus. Onun kafasında Peygamberlerin klâsik maceraları vardı. Çekildi uzak bir teppeye, şehre gökecek felâketi beklemeye başladı. Onun gözünde şehirde bir değişik-

lik olmamıştı ki... İnsanları nasıl hafif, neşeli, günlük hayatlarını yaşar bulduysa onlar aynı mutlu hayatı sürdürüyorlardı. Ne bilsin Yunus insanların kafalarından ve kalplerinden neler geçtiğini?

Bekledi, bekledi, sıkıldı, bunaldı. Yüz yıllardır ilk defa bir Peygamber yalancı çıkmıştı: Nineve'ye bir şey olmadı. Ulu Tanrı işten kaçan bir Peygambere çabuk tövbekâr olan bir halk nasip etmişti. Burada deis alacak olan o koca şehir değil de, Peygamber'in kendisiydi. Bilirsiniz hikâyeyi: Yalnızlığı içinde Yunus'un kurduğu çardağın yanında bir asma kabağı fidancığı yetiştii. Bu nebat sarıldı çardağa, güzel, kocaman meyvalarını verdi. O kadar hoşlandı ki Yunus Peygamber, bu nebatı çocuğı gibi sevdi. Her gün yarım saatlik yoldan su getirip suladı onu. Akşam güneşine karşı yeşil yapraklarını seyretmek ne kadar hoştu...

Derken Ulu Tanrı, bu nebata bir kurt musallat etti: İki gün içinde kurudu fidan. Sarardı, soldu, meyvaları pörsüdü.

Yunus'un dünyada bu kabaktan başka bir şey yoktu. Oturdu, bol göz yaşları ile ağladı, ağladı.

O gece rüyasında ona Tanrı'nın meleği göründü. Gültüyor, onunla alay ediyordu. «Ne ağlarsın Yunus?» dedi.

Yunus hıçkırıkları arasında hiç cevap veremiyordu. Meleğin gülüşünde bir kötülük yoktu; şefkat vardı.

«Ya sen, bir tek kabak fidanına böyle bağlanırsan, Ulu Tanrı senin sözlerin doğru çıksın diye koskoca şehri batırır mı?»

Ertesi gün güneş doğarken, o güzelim şehrin beyaz evlerini pembe bir ışık kaplamıştı. Yunus'un kalbinde kin, nefret, utanç yoktu artık. Halkını kurtaran tek Peygamber oluşuna seviniyordu. İsterse yalancı çıksındı...

LANETLENMİŞ VE ÜMİTSİZ DEĞİLİZ

Hayatı her zaman yüzümüze gül suyu serpecek bir mabet sanmak herhalde hayatı hiç anlamamak ve ona ihanet olur.

Tatlı ılık bahar günleri vardır; ama bunu belki beklenmedik bir kar yağışı takip eder.

Herhalde Hitler Almanyasında yaşayan Yahudi profesörleri, tevkif edülp kamplara sürülen meden önce çok mes'uttular ve saygıdeğer insanlar olduklarına içten içe inanıyorlardı.

Ama pis kamplara itile kakıla sürülüp feci hayat şartlarına sürüklendikleri zaman, bedeni bir azaba uğramadan evvel gururlarından derin bir yara aldılar. İçten içe «Bu bize reva mı?» diyorlardı.

İkinci Dünya harbi sonucunda herkes Almanların vahşetini anlattı durdu. Nitekim asırlar önce Moğollar için de aynı şeyler söylenmişti. Anna Hulâgû ezdiği memleket hükümdarlarından birine yazdığı bir mektupta, Kur'an'dan ayetler zikrederek şöyle diyordu: «Siz'er insanları aldattınız; iyi bir insan olarak yaşamadınız; biz de Allahın size gönderdiği belâyız.»

İnsanlar nasıl kötü olurlar? Kendilerinin iyi, seçkin olduklarına inana inana. Evinde çalıştırdığı adamı adam yerine koymayan, onun hakkını ezen mağrur ev sahibi olmak kendisini iyiliksever bir kişizade olarak tanıtır ve tanır.

Aşkıını ezen mağrur ve güzel kadın devamlı bir mes'uliyet, fedâkarlık ve sikkintileri icab ettiren gerçek sevgiden habersiz, hiç de fena bir insan olduğunu düşünmez. Kendi'sine yapılan fedakârlıkları, güzelliğinin karşısında ödenmesi gereken bir vergi, bir taktime gibi görür. Belki de Asuriler Astarte'ye taparlarken, insan kalbindeki güzellik aşkının kapr'sli bir gurur için ödemekte olduğu fedakârlıklarla tapınmakta idiler.

Çok eski bir putperest ilâhisinde şöyle denilmektedir: «Çoban'arı aldatan mağrur ilâhc! Hiç ben sana kapılır mıyım?

İnsan'lar daha o zamandan bir şeyler sezinlemoğe başladılar.

Bütün hikâyelerde Almanlar mı, Moğallar mı, Kadınlar mı suçludur?

Başar mantığı asırlardan beri böyle gelişmiştir. Ya kölece boyun eğmiş, uğradığı kapr'sli ve silhlerle bir damla zevk ve menfaat için mezellele kat'lanmış veya kendisine cziyet edenden korkakca kaçmış veya onu geytanın bir mümessili olarak suçlamıştır.

İşte kamplara sürülen Yahudi profesörleri, işte kadınlardan buca buca kaçışan papaslar.

Ve bu gün, kamplar kötülenmektedir ama, yeni neslin profesörleri her şeyden önce, başkaları gibi bir insan ve onlar gibi kaidelere tabi olduklarını düşünseler gerektir. Bilgiden doğan bir otoritenin insanlara temin ettiği ferisi refah ve gururu, bir manada şeyhlik ve beylik fikri ölmektedir. İnsanlar gittikçe mucuzesizleşiyor, cıraflarındaki şöret hâlelerinden ve başlarındaki aziz taçlarından kurtuluyorlar.

Kadın ne yapacağını şaşırılmış bir vaziyettedir batı dünyasında. Bazan çırpıncılık soyunuyor; bazan vücudunu boyuyor; bazan da erkek gibi kısa saçlı ve pantolonlu; bazan da kir pas içinde dilenciler gibi geziyor insanların arasında.

Eski nesillerin kıvrık ve kokulu yağlar sürülmüş muhteşem sakallarını, güvercin gibi beyaz ayaklarına zilletle sürdükleri eski gururlu ve kapr'sli Astarteler, Baallerdir bunlar.

maktadır o duyguda olanlar için ve onhavuzlarında damar sertliği ve şeker hastalığı için perhiz yapan kabak kafalı, göbekli iş adamları, onsekiz - yirmi yaşlarındaki kapak kızlarını kovalamakta ve Doktor Bernard'ın yıpranmış ve kararış kalplerini değıştireceğı günü bekleyerek ümitle ve o zamana kadar damarlarını açması için viskilerini yudumlamaktadırlar.

Fakat bu devir ölmüştür. Ta Asuriler zamanına has bir şeydir. Zorla yaşatılmaktadır o duyguda olanlar için; ve onlar için bir ihtiyaçtır.

Bu villaların, yüzme havuzlarının, şampanya kadehlerinin, havyarların arka p'ânında, zevk düşünülerinin ardından burun kıvrıp gülen kenar mahallelerin eski sümlüklü kızları, yeni görüntüleri ile pinup'lar, gebe kalıp çocuk düşürmekte, ıslak plâj kumlarına genç ve çplak cesetler uzanmaktadır. Ya bir intihardır bu, ya da bir c'neyet.

Şöhretler içindeki yeni ve zavallı Astarte'ler, lüks dairelerinde, gardropları

(Devamı sayfa 36'da)

İNSİYASYON VE ANLAMI

Dr. GERTRUDE SPENCER'den
S. GERÇEKSEVER

İnsiyasyondan söz açtığımız zaman, beşerin varlığı ve gelişimine eşanlamlı bir kelimeden bahsediyoruz demektir. Başlangıç yöntemleri evrenseldir, bütün kültürlerde bulunur ve beşerin iki belirgin özelliğinden çıkmıştır: Beşerin kendisini ve çevresini ve bilinmeyi analiz etmeye doğru içgüdüsel itilimi ile kendisini daha yüksek bir varlık seviyesine yükseltecek olan içinden gelen itilim.

İnsiyasyon kelimesi Latince'den «initium» kelimesinden gelir ki, başlangıç, yetiştirme veya hazırlığın başlangıcı anlamına gelir. İnsiyenin ne için yetiştirildiği, neye başlayacağı ve neye hazırlanmakta olduğu, insiyasyonun tipine bağlıdır. Genel anlamda insiyasyonun iki veçhesi vardır: O, zamana kadar bilmediği bilgileri açıklar ve onu bu bilgi üzere amel edecek hale getirir.

Bütün insiyasyonların prototipi olan geleneksel insiyasyon bilginin belirli bir tipini, belirli bir yolda parça parça verir. Onun amacı iki yönlüdür: Görünen ve görünmeyen aleme uyum ile self-realizasyondur.

Başlangıç yöntemleri, sözkonusu kültürün ihtiyaçları ve tekamül seviyesine bağlı olarak çeşitli çeşitli formlara girebilir. Bununla birlikte arşetepik mürekkep aynıyla kalır ve özel testirini eskiden olduğu gibi aynıyla devam ettirir. Bilhassa insanın ruhsal hayatının hayati bir mürekkebi olarak.

BİLGİNİN TİPİ

Geleneksel insiyasyon insanın mevcu-

diyetinin üç alanıyla ilgili bilgi verir: Görünmeyen kozmoz, tabiat ve insan.

Görünmeyen kozmozla ilgili vahiy ve ilhamlar yaratılışı ve yaratılışla ilgili temel kozmik kanunlar. Örneğin, İnsana ve tabiata uygulandığı şekliyle kozmik ritim kanunu, düahte ikilik kanunu, beş varlık alemindeki birlik-mineraller, bitkiler, hayvanlar, beşer ve süperbeşer.

Tabiatla ilgili revolüsyonlar, devirlerden, bereketten ve yenilemeden bahseder.

İnsanla ilgili ifşaatlar ise, onun yaratılışı, görünen ve görünmeyen varlık alemlerindeki tabiatı, kozmozla, tabiatla ve toplumla olan ilişkileri, kozmozun görünmeyen ufuklarında faaliyette bulunabilmesini mümkün kılacak spiritüel yetenekleri geliştirmesiyle ilgili olarak, dolayısıyla bu yolla çevresini kontrol altında tutabilmesini mümkün kılacak bilgileri, daha önemlisi, kendisinin aşağı tabiatının zaptının gereğini, zıtlıkları birleştirmek ve ölümsüzleştirme mükafatını almak gibi konuları vardır.

Şunu hatırlamamız gerekir ki, tıpkı modern insanın kolektif gayri şuurunda olduğu gibi, eski insanın şuurlu zihninde de insan, tabiat ve kozmoz krallıklara asla ayrı değildir. Bu bakımdan birindeki aktivite diğesinde de hissedilir. İnsiyeye olacak bir adayın kişiliğinin yenilenmesiyle ilgili safiyet merasimleri aynı zamanda tabiatın yenilenmesi ve dünyanın yaratılışının tekrar icra edilmesiyle ilgilidir. Kozmoz'un ayrı ayrı kompartmanlara bölünmesi modern insanın entellektüel fonksiy-

yonundan başka birşey ve onun evrensel tabiatının bir kısmı değildir.

BİLGİ NASIL NAKLEDİLİR?

Buraya kadar bilgi tipini anılatmaya çalıştık. Şimdi biraz da bilgilerin hangi yollardan nakledildiklerini görmeye çalışalım.

İnisiyasyon, inisiye olacak adayın da içinde rol aldığı, belirli bir bilgiyi vermek üzere düzenlenen dini bir merasimdir. Bu merasimden beri bilgi kalıbı içine dökülmüş bir dram oynanır. Bu dramda adayın kendisi de rol almıştır. Böyle bir dramda aday belirli bir heyecan seviyesine yükseltilir ve belirli bir zihinsel durumda bulunduğu sırada bilgi verilir ya da gösterilir. Bu şekilde daha derin seviyeli tecrübeler yapma imkanı ortaya çıkabilmektedir. Bu yolla, belirli bir enformasyon en dramatik ve etkili bir tarzda nakledilmiş olur.

Başlangıç dramında sıkı sıkı mitolojik figürlerin hayatları ve yaptıkları oynanır ki, bunlar sembolik olarak beşer kişiliğinin birer benzerleridir. Aynı zamanda tabiatta yaratıcı güçlerdir. Mitoloji kahramanlarının hayatlarını ve maceralarını yaşamak suretiyle inisiye aday cismanî tabiatını sembolik basamaklardan daha yüksek varlık makamlarına doğru yükseltmiş olur.

İnisiye adaya verilecek en kıymetli ve önemli bilgilerden birisi bizzat kendi varlığıyla ilgili olanıdır. Başlangıç örneklerini arkaik toplumdan, Yunan ya da Mısır'dan bu yana doğru bir gözden geçirecek olursak, görürüz ki, inisiyasyon insanın suurlu bir varlık olarak ortaya çıkışından bugüne kadar devamlı olarak kendi kendisine sorup durduğu beş temel soruyu cevaplandırmıştır: Ben kimim? Nereden geldim? Burada ne yapmaktayım? Nereye gidiyorum? Tanrı gibi (Godlike) olabilmem için beşerî sınırları nasıl aşabilirim?

İNİSİYASYONDA TEMEL PRENSİPLER

Asıl inisiyasyon seremonilerinden bahsetmeden önce, inisiyasyondaki temel prensiplere şöyle bir göz atalım:

Jamanın başlangıcından beri insan ilâhiyat, dünyanın yaratılışı ve kendisi

hakkında belirli fikirlere sahibolmuştur. İşte bu fikirlerden gizli miras hazinesi olarak kabul edilen büyük sırlar tesis olunmuştur. Bu sırlar çihil olmayan maddeci-lerden gizli tutulmuş ve gizli topluluklarda ve Sır Okullarında okutulmuş inisiyasyonlar sırasında verilmiştir.

Bu sırların temel prensipleri, ilk kültürlerin ezoterik öğretilerinde ve modern insanın kolektif şuurunda olduğu gibi, arşetipik olmasıdır. Lokal giyimlere ve başlangıç kalıplarındaki varyasyonlara rağmen insanın kendisi ve kozmoz hakkındaki görüşlerinde yeknesaklık (aynılık) vardır.

E V R E N

Rig-Veda gibi en eski kaynaklardan beri görüyoruz ki, evren merkezden çevreye doğru açılan bir yapı olarak düşünülmektedir. Merkezde yaratıcı kaynak vardır ve orası ilahâ şuurun merkezidir. Mısır hiyerogliflerinde evren ve merkezindeki yaratıcı kaynak, ortasında bir nokta bulunan bir çember ile sembolize edilmiştir. Bu merkezden yaratıcı kuvvet etrafa doğru, dünya ile temsil edilen en dış halkalarına kadar yayılıp gider.

Evren, içinde bir çekirdek bulunan boş bir küre gibi, büyük bir hücre olarak görülmüştür. Bu kürenin dış hudut hattı dünyanın kabuğuna benzetilmiştir.

Kozmogoninin, evrenin fizik kompozisyonu ile çok az bir ilişkisi vardır. O basit olarak yaratıcı enerjinin ve şuurun çeşitli seviyelerini temsil eder. En yüksek ve süptil noktasından en aşağı ve yoğun tezahür seviyelerine kadar...

Şuurun ve gücün bu emanasyonu Avustralya'nın en eski süsleme sanatlarında görüldüğü gibi, merkezleri aynı olan dairelerle sembolize edilmiştir. Bu onların inisiyasyon seremonileriyle de yakından ilgilidir.

Ya da merkezden dışa doğru olan emanasyon bir spiralle sembolize edilmiştir. Avustralya inisiyasyon seremonilerinde ve Japon pagodalarının (mabai) tepelerinde bir ağaç kabuğundan yontulmuş bir şekilde rastlanır.

(Devamı sahife 38'de)

Ruh tekâmül edeceksin empozisyonu ile sonsuzdan sonsuza öz bilgisini öğrenen ilahî atıştır. Kaadiri Mutlak varetmişti ruh dediğimiz özümüze öylesine bir mükemmellik vermiştir ki, şu idrakinden acız kaldığımız kainat ki kendinin sonsuz küçük bir parçasıdır. tümüyle ruhun. ruhların kurduğu şaheser bir yapıdır. Kainat ruhların kapsamı içinde ve ruhun kendi öz amacına ulaşmak için kurup dağıttığı, manipülasyonları sonucudur. Her sistemin bağlayıcı karakterini yermek onun üstesinden gelmek böylece temas sağladığı öz bilgisinin bu kadarlık bölümünün de kendine açacağı daha geniş yoldan, temel örnek insan'a

benzer olmak için çırpındığı bir örnek yaratmıştır. Bu ilahî temel örnektir. Bu örnek ne biçimde, ne nitelikte ve niclikte değil, fakat ruhun hiç bitmeyecek tekâmül merhaleleri boyunca ulaşacağı her kademenin üstünde ilahî bir ışık olarak erişilmezliğini koruyacak olan aşkın, müteal bir örnektir. Nedir bu örnek? İşte o ruhun öz bilgisinin işlenmiş halidir ki, bu seviyeye hiç bir ruh erişemiyecektir. Öte yandan tekâmül seviyesi en yüksek olanın daha yakın olduğu temel örnek insan, bu vasfı ile bizim beşerî kavramlarımızla idrak dışı bir oluşun kuruluş, yapılış, yaratılışın kendidir, özüdür. Varlık, bilginin madde için-

Ruh ve Tekâmül

Halûk E. SARIKAYA

yaklaşmak zorunda oluşu ruhun kaçınılmaz yazgısıdır, kaderidir.

Ruh bitmeyecek tekâmüllü boyunca her karşılaşacağının toptan bilgisine sahiptir. Şöyle bir örnekleme yapalım. Sonsuz rakamlı bir sayı kümesinin değişik diziliş olasılığı da sonsuzdur. İşte öz bilgisini oluşturan tek tek bilgiler de sonsuz sayıda ve bir biri, her biri ile bağıntılı olarak maddede işleneceğine göre, ruhun başından geçecek her türlü tekâmül olayının bilgisi kendinde vardır. Fakat bunu madde içine enjekte edip maliyetli hakkında melekeler edinmekle ancak ruh: öz bilgisini bilebilir. Öyleyse varlık olarak kendini parça parça tanımak, bunları birleştirmek ve sonuçlar çıkarmak ile ruh, her an gelişmek bir ileri safhaya doğru atılım yapmak ihtiyacı içindedir. Çünkü hiç bir zaman doyamayacağı yeniyi arayış, daha dükkemlele varış itilimi ile bağlıdır ilahî kaderine. Kaadiri Mutlak her ruhun ona en

de boyutlanması vibrasyonel bir kimlik kazanmasıdır. Mevcudiyet halinden varlık karakterine geçiştir olmak ve oluş,

Ruh, öz olarak temel örnek insanın kendisidir. Fakat bunun bilgisine, idrakine ulaşmak bilincine varmak yeni sonsuz melekelerinde bu yetkinliği duyumlamak zorundadır. Bunun için tekâmül etmelidir. Çünkü ruhta kendisi olmak eğilimi öylesine güçlüdür ki, bu ilahî aşkıanmanın itilimi dışına çıkmak imkânsızdır. Ruh her an bir öncekinden daha müttekâmdir. Bu olayda bir duraklayış yoktur. Yükseliş dikey ve yataklar olmaktadır. Ruh yükselişinin kapsamı içinde kalan ortamın bilgisine sahiptir. Her bilgi kısıntısı temel örnek insanın bir parçası olduğundan, öznel olarak var olan insanın nesnel örneğini yontmaktadır, madde yığından tüm ruhlar. Ruh kozmik kaderini içinde taşıyan ve her gelecek an kendinin hiçte biri kadar büyüyecek, madde içine bilgisini yansıtıp böylece

tekâmülün tanrısal irmağından bir damla almaya çabalayan ışık olarak ilahî ateştir. Bu vasfına uygun gelişim içindedir.

EVİRİMSEL TABAKALAR

Ruhlar Tanrılık bilgiye ait bir zamandan beri madde ile ilişkidirler. Aralarında ancak tekâmül seviyeleri bakımından ayrılık görülen ruhlar, bu durumun gereği olarak, sonsuzluk içine kat kat seviyeler kuracak şekilde katılırlar. Taşın suda oluşturdığı ve birbiri ardına çoğalıp genişleyen halkalar gibi, ruhlar da evrende böylesine tekâmül halkalarında gelişerek üstlerine doğru ilerler, yükselirler.

Siz her ne düşünürseniz, biliniz ki, her bir şey, kendini kuran parçaların sınıflanarak, tabakalar halinde alttan üste doğru dizilmesiyle yapılmış bir bütündür. Kainatta kendi içinde böylesine kat kattır. Fakat bu katlar iç içe yoğrulmuş böylece yaratılış şimdiki kirliliğine ulaşmıştır. Elbette biz evreni hiç bilmiyoruz da.

Düzenlilik tek tek şeylerin ortak özelliklerine sahip olarak bir araya gelmesindedir. Hiç bir şey bir düzen içinde sonuna değin kendi başına olamaz. Bir kabin içine değişik biçimli taşlar koyunuz kabı uzun zaman sallayınız, sonunda tüm taşların birbir'lerini yonttuklarını ve birbirlerine benzediklerini göreceksiniz. Böylece evrenin her tekâmüllü tabakası içinde birlikte olmanın sürtüşmenin nedeniyle, en alt ve üst düzeyde ortak yanları olan varlıkların bulunacağı doğa'dır. İşte atomlar, atom altı parçacık ve enerjik dalgalar, bitkiler, hayvan ve insanlar: çok yüksek mütekâmilliğe erişmiş ruhların beden-

leri olan planet sistem ve galaksi yığınları, bunların her biri kendi benzerlerinden oluşmuş evrende tekâmül katlarıdır.

Şimdi bu tabakaları üst üste konulmuş gibi düşünmek yanlıgıdır. Hepsi birbirleri ile yoğrulmuş gibidir. Daha doğrusu her tabaka bir öncekinden yapılmıştır. Atomlar, partikül ve korpüsküller ile ışınım dalgalarından, bitkiler, hayvanlar ve insanlar atomlardan, planetler bunların tümünden: sistem ve galaksiler de bunlardan olmak üzere ortaya çıkmış evrimsel tabakalar olduğundan: evren her şeyden her yerde ve her şeyin tek şeyliğinden kurulmuş ruhsal bilginin maddeye aktarılmış izdüşümüdür deriz. Evren kalıcı değildir. Her an yıkılır ve kurulur, değişir gelişir böylece tekâmül eder. Evrende olan her şey ruhların bedenler'dir, bedenler ise ruhların bilgileridir. Ruhlar için evrimin bir sonu olmayacağından ve öncesiz bir zamandan beri de tekâmül sürdüğünden tekâmül katlarının sonsuz olduğunu varsayabiliriz. Yüksek benliğin gerçekte aşacağı tüm sonsuz tabakaların bilgisine sahip olduğunu unutmayalım. Yalnızca bilgiyi madde ortamı içinde aksiyona getirmek, onu kavramak içindir bunca uğraş. Evrenin her yanında her tekâmül tabakası tüm yasaları ile geçerlidir. Yani insan, bitki ve hayvanlar ve planet ve galaksiler sistemler, güneşler, düşününüzün uzanabildiği her yerde vardır. Siz'n düşününüzün ulaşacağı sınırlı evrenin tek bir ruhun bedeni olduğunu belirtelim. Ve bu varlık kendinin içinde olduğu mekân içindeki sonsuz varlıklardan bir'dir. O mekânında sonsuz evrimsel tabakalar taşıdığını düşünebiliriz.

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Amerika'da normal üstü vasıtalar kullanarak metal eşyaları kırabilen veya eğebilen bir İsraili genç bulunmaktadır: Uri Geller. Bu konu ile ilgili olarak «Psychic'de çıkan uzun makalenin yazarı James Grayson Bolon, Galler'in çelik bir çatalı sapından, sadece iki parmağı arasına alarak» critt'ğini yazmaktadır. Galler bu denemelerini yaparken aynı zamanda da filmce alınmıştır.

Geller böylecene bir yeteneğe sahip olduğunun farkına okulda yedi yaşındayken varmıştı. Tek başına olduğu zaman deneylerinden hiç bir sonuç alamıyordu. Kıbrıs'ta 8 yıllık oturmalarından sonra yeteneklerin normal üstü bir şey olduğunu anlayabildi. 4 yaşındanberi telepatir. Bu artık kendisi için çok tabii birşeydir. İskambil kâğıdı oyunlarında hangi kâğıdın geleceğini kolayca kestirebiliyordu.

Topluluk karşısında ilk gösterisini bir okulda vermişti. Yaz tatilinde de o okulun kampında terfumanlık yapmıştı. Bu konuda, «Öğrenciler beni durdurmadı, öğretmenleri de etkilendi.» Bundan sonra geçitli müesseselerden davet aldı Geller. Hatta büyük tiyatrolardan da teklifler geliyordu. Bu benim için inanılmaz bir şey olmuştu adeta. Yaşamımda

tam bir değişiklik meydana getirdi. Çok para kazanıyor sayılmazdım. Ayda 400 sterlin kadar... Annem de çalışıyordu...»

Acaba laboratuvar şartlarını kendisi için psikolojik bir engel teşkil eder miydi? diye soruyordu «Psychic». Galler'in bütün bildiği, seyrel adedi ne kadar çok olursa, o kadar başarılı olduğuydu. «Laboratuardaki gibi hiç kimse bana sahneye çıkmasını ne yapacağımı söylemez.»

Tek başına hiç bir zaman çatal ya da kaşık kırması değildir. Tünü sadece bir kalabalığın içinde olduğu zamanlarda becerabiliyordu. «Belkide bir bakıma onlardan enerjili alıyordum. Bundan başka keza trafimde bulunan insanların pozitif düşünceli olduklarına da kani olmalıyım. Onların benden birşeyler yapmamı beklediklerine em'in olmalıyım. Bütün bunlara rağmen bütün olumlu olduğunu tahmin ettiğim şartlara rağmen başarılı olmadığım zamanlar olmuştur.»

Bir soru üzerine. «Bu bütün kendi içimden geldiyini sanmıyorum. Herhalde bu güç benim vasıtamla tezahür ettiriliyor. Bu güç bana öyle geliyor ki benim vasıtamla ortaya çıkan ve beni kullanarak cisimlere etkide bulunabilen bir çeşit zekâ». Fakat

- Galler, bu yeteneği olduğunu sadece gece, kırda, uçyarete gelen Ona, bir dostu dolmakalem kullandıklarını açıkladığını raçan dematery

MADENİ BÜKÜYÖR

Geller Amerika'nın meşhur ruhsal araştırmacısı Dr. Andrija Puharich ile karşılaşmaya kadar bu kanyonun sahipsiz bulunmamaktaydı.

Dr. Puharich Geller ile iki yıl kadar çalıştıktan sonra onu Birleşik Devletlere götürdü.

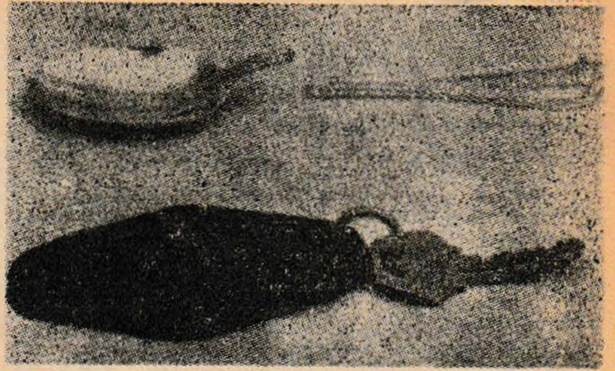
Geller'in yeteneklerinden ilham alanlar arasında birisi de «Psychic» editörü Alan

ğinin dünya dışı men-
şlemiştir. Kendisi bir
lele ile dünyamızı zi-
zaylılarla karşılaşmış.
k belirtisi olarak, bir
verenlerin kendileri
lar, bu kartuş son-
olmuş ●

EŞYALARI KIRIYOR

Vaughan idi ve sonradan Geller hakkında intibalarını şu satırlarla belirtiyordu: «Geller'i tanımadan önce onun psikokinetik yeteneklerinden gerçekten şüphe etmiştim.» Fakat Vaughan, California Stanford Araştırma Enstitüsünde, Geller üzerinde, kontrol edilmiş şartlar altında yapılan testleri gördükten sonra

Geller'in psikokinetik enerjisini kullanarak kırdığı gümüş kaşık ve oğdığı bir otel kapısının anahtarı

düşüncelerini tamamen de-
ğiştirmek zorunda kalmış-
tır.

Yine Vaughan'ın belirtti-
ğine göre, Stanford Araş-
tırma Enstitüsü Kolombiya
Üniversitesine raporunu
vermeden önce, «Times»
dergisinde Geller'den büyük
olarak bahsedildi

Geller'in bir kapı anahtarı
nı 30 derece kadar eğ-
diği (elliyle dokunmadan)
celselerden birinde Vaug-
han'da bulunmuştu. Bu anı-
sını şu kelimelerle anlat-
mıştır: «Evet gördüm, göz-
lerimizin önünde Geller, hiç
ellerini sürmeden, kapı anahtarı
nı 30 derece kadar eğ-
ebilmişti. Benim yanımda
Bolton da vardı O da gördü.»

Bu celseden sonra hep
birlikte yenen yemek sıra-
sında da enteresan olaylar
cereyan etmişti. Bir defa-
sında bir bayanın elinde
tuttuğu çiğceği Geller tesir
göndererek kurutmuştu.
Bir seferinde de Geller bardağı
almak için uzandığı
zaman yanında duran kaşık
sapından ikiye ayrılmıştı.
Kırılan kısmın incelendi-

ğinde adeta eriyerek biri-
birinden ayrıldığı anlaşıl-
mıştı. Geller bile bu olay-
lar karşısında heyecanlanı-
yordu.

Puharich'in kendi ifa-
desine göre ilginç olay 1971
de Geller ile Sina çölünde
meydana gelmişti. Film
kamerası için kumların
dolmasından şikâyet ed-
yordu fotoğraf makinesinin
kılıfını New York'daki evin-
de unutmuştu. Ertesi sabah
5.30 da Geller bana telefon
ederek odasında bir kamera
kılıfı olduğunu söyledi.

«Koşarak gittim» dedi
Puharich, «Hayret içinde
gördüm ki, 6.000. Mil uzak-
ta malzeme dolabı içinde
kitli olarak bulunan benim
kamera kılıfıydı bu. Üzer-
indeki işaretleriyle benim-
kisiydi»

Puharich evine döndüğü
zaman kılıf dolapta değildi.
Geller'in odasında meydana
çıkan kılıf dolapta unuttu-
ğu kendi kılıfıydı (Apor
Olayı). «Bu Geller'in eşya-
ları uzaktan bilinmeyen va-
sıtalarla hareket ettirdiğini

(Devamı sayfa 37'de)

Dünya Altı Günde mi Yaratıldı ?

Acaba yaratılışın, mukaddes kitaplardaki izahıyla, tebliğlerde açıklanan yaratılış ve teksir kanunu hakkında birleştirici ve açıklayıcı bilgi lutfeder misiniz ?

P. — Dünyanın yaratılışı, mecazon anlatılmak istenen şekilde vukubulmamıştır. Dünyanız fizik bir küredir. Fizik bir küre olmadan evvel, yani halihazırdan evvel mevcut olan kesafetine ulaşmadan evvel o, seyyal bir topluluktur. Bir nevi astral maddeden müteşekkil bulunuyordu. Astral maddenin yani, şimdiki madde halinin üzerinde bir radyasyona sahip olarak gayet seyyal, hareketli, müncezıp ve müessir bir kürenin teşekkülü mevzuubahistir.

Önceden teşekkülü mevzuubahistir. Bütün fizik varlıklar meydana gelmeden evvel, yani kesif halde üç buut âlemi içerisinde bir yurda, bir yere sahip olmadan evvel seyyal bir vaziyette kesifleşmeye namzet olarak meydana gelir. Onun bu seyyalleşmesini temin eden husus teksir kanunudur. Teksir kanunu bahsine sonradan avdet ederiz. Seyyalgeen madde topluluğu bu halini kendisine hükmetmekte olan ruhi enerjiden alır.

Demek oluyor ki, fiziki bir kesafetin ortaya çıkması için bir yüksek enerjinin, söz gelimi ruhi enerjinin, mevcut olması iktiza eder. İşte teksir kanununun mucibi, yüksek ruhi varlıklar, meselâ sizin Rabbiniz olan VARLIK dünyanın fizik teşekkülünü meydana getirmeden evvel onun seyyalini meydana getirmiştir.

İşte mukaddes metinlerin'zdeki «Allah dünyayı altı günde yarattı?» sözü bu demektir. Burada, altı günden maksat ne-

dir? Altı günden maksat, bir zaman, bir sıra değildir. Yani size göre hiçbirşey değildir. Ancak RAB'e göre birşeydir. Bu da seyyaliyetin en ince halinden, en kaba haline kadar geçirmiş olduğu safahattır. Bu safahat ki tekasüf etmekte olan varlığın yani maddenin seyyale ve ihtizaz durumunun bir ifadesi, bir ilâvesidir.

Şüphesiz, biz buna şu bakımdan kanıyız ki, Mukaddes metinlerde dikte ettirilen sözler, mukaddes metinler arasındaki bir tenakuzun mevcut olmaması içindir. Tevrat olarak indirilen kitabın sonradan meydana gelen muharrif hali, meselâ burdaki, sözünü ettiğiniz yaratılışın sıralanış hali bir ekolün, bir din ekolünün muhafazası prensibiyle, Kuran'da tekrar tekrar ifade edilmek (zarureti) hasıl olmuştur.

Bu bilgiler ancak, bunu muhafaza edebilenler için söyleniyor. Başkalarına ifade ettiğiniz zaman siz töhmet altında kalırsınız. Mevcut olan realite bunların hiç birinin seviyesine ulaşacak kadar düşünce ve müsamaha gösteremez, bulamaz. Demek ki, hangi fiziki teşekkülât olursa olsun görebildiğiniz ve göremediğiniz her seviyedeki fiziki teşekkülât, önce seyyal olarak mevcuttur. Şimdi, sizin dünyanız seyyal olarak mevcuttu. Sizin güneşiniz de seyyal olarak mevcuttu. Ve s'zin güneş meydana getiren seyyal partiküllerden ortaklığımız vardır. Ve dahil olan diğer seyyaralar arasında da ortaklığımız vardır. Fakat hiçbir zaman siz güneş ismini verdiğiniz o havattar küreden kopmuş ve rılmış bir küre değilsiniz.

Teksir kanununa göre zaten buna ihti-

yaç yoktur. Ayrıca fiziki varlıkların te-
gökkü ü zaten seyyal olarak meydana ge-
tirildiği için bir tekasüfün söz konusu ol-
ması hasebiyle kesif bir maddeden dünya-
nın ayrılmış olması da abestir...

Size verdiğimiz bu bilgileri dikkat ve
birazda başkalarına nazaran ihtiyatla kar-
gılamana öğütleriz. Elinizde bulunan ame-
li bilgilerinizin fevkinde ve daha çok za-
man sonra ulaşılması gerkecek olan bil-
gilerdir.

Teksir Kanunu fizik kainatların, teka-
süf etmemiş fizik kainatların da ve her
türü tekasüf etmeye mahkûm olan her
varlığın, her yaradılmış olanın kanunudur.
Teksir, bir atomun tıpkı kendisine benzer
atomu meydana getirmesi demek değildir.
Bütün fizik maddeler bir enerji intişar et-
tirirler. Ve aynı zamanda bir enerji alır-
lar. Kainat mütetadiyen birbirlerine ener-
ji verip, enerji alan bir sistemden müte-
şekkkildir. Dünyanız, seyyal a'emde, kendi
enerjisiyle bir projeksiyon yapmak sure-
tiyle mütetadiyen başka kürelerin mey-

dana gelmesine sebep olur. Yani seyyal
âlemde mevcut olan seyyal partiküllerin
tekasüf etmesine sebep olur. Nitekim in-
san da daha seyyal bedenlere malik olan
varlıkların daha mütetakisif bedenlere bü-
rümelerini temin eder. Meselâ dünyanız,
kendisininde mevcut olan enerjiyi müte-
madiyen intişar ettirmek durumundadır.
Bu intişar eden enerji seyyal madde üze-
rinde bir tekasüf sahası hasıl eder. Bu te-
kasüf sahası teksir kanununa göre mey-
dana gelmiştir. Bu dünyaya tıpkı tıpkısına
benzeyen bir kürenin meydana gelişi, de-
mek değildir. Bu belki küre bile olmayac-
aktır. Maddenin muhtelif hallerine tahvil
olabilir. Fakat heran ilk kullanmış olduğu
tekasüf durumundan daha ağır bir duruma
geçmektedir.

Şimdi de teksir kanununun bir özelli-
ğini öğrenmiş oldunuz. Bu da, şudur ki,
hangi tekasüf seviyesinde bulunursa bu-
lunsun, bir plâna, bir seyyal plâna bir ener-
ji projeksiyonu yapıldığı zaman oradaki
kesafet gitgide ağırlaşır. Artar.

Tesis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Tabiî Kaynakların Tükenişi Ve Meselenin Çözümü

Psikolog EROL MUTLU

Petrol krizi görünüşte Arapların Petrolü bir silâh olarak kullanışıdır. Hakikatte ise problem daha geniştir. Çünkü Arapların veya diğer petrol istihsal eden ülkeleri nelindeki petrol yirmi beş bilemediniz otuz sene sonra tükenecektir. Bu sebepten «sanki Arap dünyasının elinde bitmez tükenmez bir petrol kaynağı var da, bunu bir silâh olarak kullanıyorlar» imajından kurtulmak lâzımdır. Bugün batı âlemi petrolsüzlükten kıvranıyorsa 25 sene sonra aynı acı ile Arabistan ve diğer üretici ülkeler kıvrınacaklardır. Asıl probleme dikkati çektiği için son krizi yaratanlar tebrik bile edilebilir. 25 senelik bir zenginlik hiçbir şey ifade etmez 25 sene göz açıp kapayıncaya kadar gelir geçer. O zaman üretici diye bir ülke kalmıyacaktır.

Problemi sâdece maddî açıdan anlıyamayız. Çünkü maddî açıdan insanın dünyada devamı için bir zaruret bulunamaz. Niçin dünyada insan yaşamaya devam etmektedir? Serusuna dünyamızın «Orta seviyeli bir ruh tekâmülü okulu olduğu cevabı verilmezse başka cevaplar tatminkâr olamaz. Ancak dünyanın diğer küreler arasında «orta seviyede bir ruh tekâmülü okulu olduğunu» kabul ettikten sonra, dünyayı saran enerji buhranı problemi aydınlatılabilir

Mâdem ki, dünyamız diğer küreler arasında orta seviyeli bir okuldur. Acaba enerji kaynaklarının tükenmesi bu okulun vazifesini bitirdiğine ve üst plânlarca okulun kapanması ihtimalinin bir işareti midir? Yâni din kitaplarındaki kıyamet yaklaşmış mıdır?

Biz probleme bu açıdan bakınca dünyaya ekulunun üst plânlarca ortadan kaldırılmasının düşünülmediğini ve kıyametin çok ama çok çok uzatılarda olduğunu söyleyebiliriz. Dünyamız üst plânlarca desteklenmektedir. Dünyadaki enerji buhranı, dünya insanının yeni bir çalışmaya sevk edilmesi içindir. Dünyamız insanına bugün artık petrole bağlı olmak yakışmamaktadır. O daha üst enerjilere layıktır. Dünya insanı bunu bulabilir. (Ufo'lar petrol kullanmıyor, dünyanın enerjisini kullanıyorlar.)

Dünya insanı bu enerjiyi bulabilir. Yeter ki seviyesini biraz yükseltsin. hiç olmazsa bir lise durumuna getirsin. Ufo'lar petrol kullanmıyorlar ama, onların memleketlerinde yüzlerce asırdan beri «ihtilâfları harp ile çözmek» yolundan vazgeçmişlerdir. Dünya insanı ise henüz harbin kötülüğünü yeni yeni farketmeye başlamıştır. Ama 1945'ten itibaren bir dünya savaşı olmayışı gene de büyük bir kazançtır. (Harp diyince dünya savaşını kastedemekteyiz. Mahallî çatışmaları tatlıya bağlandığı için o kadar vahim saymamaktayız.)

Şu soru, dünya insanının bugünkü seviyesini ortaya koyar: 3. Dünya Savaşı çıkmaması için Dünya insanı gayret sarfetmekte midir? Bu soruya kalpten evet cevabı verilirse, dünya insanının seviyesi yükselmiştir. Yeni enerji kaynağı bulunsa dünya insanı bunu sulh için mi kullanacaktır? Yoksa 3. Dünya Savaşının galibi (!) olarak mı? Eğer dünya insanının genel seviyesi 3. Dünya Savaşını hakikaten istememiş olsa, Ufo'lardaki dostlar dünya insanına yeni enerji kaynağının

formülünü söylerlerdi. Fakat Ufo'lardaki dostlar bunu söylememekte ve «söylersek sizler bunu harpte... birbirinizi yok etmede kullanırsınız» demektedirler. Her ne kadar dünyamızın fikir seviyesi geçmişe nazaran biraz yükselmişse de (çünkü dünyada 1945-1974 arasındaki 28 sene gibi bir zaman parçasında yeni bir dünya savaşı çıkmamıştır. Bunda başta Birleşmiş Milletler teşkilatının, Nato'nun ve silâh dengesinin devam etmesinin büyük rolü vardır. Sulhün temini için batının silâh dengesinde alt seviyeye düşmemesi lâzımdır. Karşı taraf harıl harıl silâhlanırken sâdece sevgiden kardeşlikten bahsetmek ve savunmayı aksatıp rehavet sarhoşluğuna düşmek, insanlık onuruna yakışmayan köleliği tavsiye etmek demektir. Silâhların genel olarak azaltılması hâricinde tek taraflı bir sevgici veya dünya kardeşliği gibi bir slogan milli müdafaayı ve batı savunmasını zayıflatır. İnsanlık için dünya kardeşliği büyük bir idealdir. Fakat ideal için reel durumu ihmal edip köle olmamak lâzımdır.) Henüz harp ihtimali tamamen yok olmamıştır.

«Üçüncü bir dünya harbinin galibi olmayacaktır» veya Eisenhower'ın söylediği gibi «Askerin devrimizde görevi değişmiştir. Asker, (burada asker sözü ile başkötan kastedilmektedir.) dün zaferin kazanılmasına çalışırdı. Bugün ise, harbin çıkmamasına çalışmalıdır.» Bunlar güzel sözler... Fakat bugün dünyada iki çeşit insan yaşamaktadır. Birinciler ki, bunlar realistlerdir. Batının silâh dengesinin düşmemesine çalışırlar. Üst plânlarca desteklenen bunlardır. İkinciler sevgicilerdir ki, yukarıda belirttiğimiz gibi, henüz dünyamız o seviyeye gelmediği için, bir takım geçmez sloganların câzibesini ile silâhı elden bırakmak ister ve köleliği dâvet ederler... İşin nazik tarafı, açıkça: «üçüncü cihan harbi olmayacaktır.» demek de fenadır. «Üçüncü cihan harbi olacaktır. Bu bir kâdirdir...» demek de... Çünkü «olmayacaktır» denirse bu hakikaten sulha susamış ülkeleri aldatıcı ve mâaazallah esarete götüren bir rehavete sevkedebilir. Olacaktır şeklindeki kehanetleri okumak

da insan sağlığını bozan bir korku dalgası yaratabilir. Fakat dünya insanının korkudan da hattâ sevgiden de üstün tuttuğu yüksek bir prensip vardır. O da esir olmadan yaşamaktır... Eğer üçüncü cihan harbi, mâsum ve suçsuz olan tarafın köle olmasını önleyecekse harp suçlusu olmayan tarafı haksız saldırıyı defetmek için harbi çıkarabilir. Daha doğru bir ifade ile saldırı karşısında teslim olmaz. Bunun adı cihan harbi olabilir. Fakat harp suçlusu tecavüzü yapan olacaktır. Dünyamız çok uzun bir sulh devrine girebilmek için ögle görülüyor ki, haksız bir tecavüze direnecektir. Yani dünyamız için 3. Cihan Harbi bir imtihan olarak verilmiş gibi görülmektedir. Bu durum hayalî ilim (siyans fiksiyon) kitaplarında (meselâ televizyondaki Uzak Yol programında) âdeta ekminci (geriye 20-21 nci asra doğru bir dönüşme) ile açıklanmaktadır.

Herhalde 20-30 milyon bir insan ölecektir. Fakat bu menfi sonuç çok uzun bir sulh devri açacaksa, sabırla tahammül etmeğe alışmalıdır. Yeter ki, sulh diye tecavüzü yapan haksız mükâfatlandıracak bir esaret devri gelmesin; yeter ki, sevginin tek tarafı olmadığı anlaşılın ve yeter ki geleceğin Birleşmiş Milletlerinin daha âdil kararlar vereceği bir devir açılın... Bu sebepten petrol sıkıntısı, yeni bir devre girmeye hazırlanan insanoglunun önündeki ebedî sulha giden yoldaki tekâmül imtihan dizilerinden sadece birisidir. Ne yazık ki, ruhları henüz geri olanlarla, nisbeten tekâmül edenler aynı mektepte (dünyada) beraber yaşıyorlar. Ne yazık ki, sınıfın tarafsız mümessilleri (Birleşmiş Milletler) yaramazın taraftarlığını yapıyorlar. Hocalar sabrediyor. Sınıf kaldırmıyacak, fakat herhalde bu durum ebediyen devam etmeyecektir. Keşke harpsiz sulh devirleri gelse ve insanlık bu felâkete uğramadan ruhlardaki tecavüz meylini yok etmesini bilbilse... Fakat buna acaba sâdece dua kâfi mi?

Sözlerimizi özetlersek; Petrol Kırızı 20-30 sene farkı ile dünya insanına harpsiz bir okulda ebediyen dostça sevgi ile
(Devamı sayfa 39'da)

BOYUTLAR BİLGİSİ

Prof. Dr. MUAMMER BİLGE

Boyut kavramının en belirgin ve en kolay anlaşılır şekli «geometrik boyut» örneğinde kendisini gösterir. Bizim «üç boyutlu» bir uzayda yaşadığımızı söylemek hiç kimseye yabancı gelmez.

GEOMETRİK BOYUTLAR

Hacim taşıyan (veya bir uzay parçasının) en, boy, yükseklik gibi üç boyutu olabileceği. «yüzey»lerin iki boyutlu. «çizgi»lerin bir boyutlu, «nokta» larınca boyutsuz, yani sıfır boyutlu kabul edilmesi de alışılmış matematiksel (daha doğrusu geometrik) kavramlardır.

Älemimizde, evrenimizde, üç boyuttan fazlası, yahut «fazla boyutlu âlem»ler» örneğin dört boyutlu, beş boyutlu âlemler düşünülebilir mi? Var olabilir mi? Var mıdır? Sorusu da zaman zaman zihinleri meşgul eder.

Einstein'in zaman hakkındaki spekülasyonları ile birlikte «zaman» in evrenimizdeki «üç boyut» a eklenen bir «dördüncü boyut» olduğu kavramı da epeyce tartışılmış ve zihinlere girmiş bir sonuçtur. Bu noktadan «boyutlar bilgisi» nin kazancı, «en», «boy», «yükseklik» gibi «zaman» ın da bir boyut olarak düşünülmesinden ibarettir. Aslında evrenimiz çok daha fazla boyutlu bir oluşumdur. Zamanı dördüncü boyut olarak düşünebilmek çok zor değildir. Bunu yapabilenler için, çok boyutlu âlem düşüncesine giden yol açılmış olur.

«PEKÇOK BOYUTLU» ALEM

Biz evrenimizi «üç boyutlu» olarak değil «çok boyutlu» «pek çok boyutlu» olarak buluyoruz. Üç boyutlu olmak niteliği belki ancak «geometrik uzayımızın» özelliğidir. İnsan bedeninin ve beyninin geometrik uzaya bir uyumu vardır. Bu uyum bizim zihnimizde üç boyut kavramını kolayca benimsiyebileceğ bir anlayışı oluşturmaktadır. Eğitim sistemimiz de asırlardan ve nesillerden beri zihinlerimizi üç

boyutlu uzay kavramı ile öylesine doldurmuştur ki, dördüncü, beşinci, «n» inci boyutu kavramak pek çok insan için oldukça zor gelmektedir.

Her an varlığını ve etkisini, yahut akıp geçişini duyabildiğimiz «zaman» faktörünü diğer üç boyuta yeni bir boyut ekliyerek «dört boyutlu» âlem kavramına geçmek, bazı matematik ve fizik bilgileri ve zihinde belirli bir çabanın zorlamaları ile olmaktadır. Böylece «Zaman ve Mekân» kavramlarını birleştirerek bir «dört boyutlu âlem kavramı» nı elde etmek her insan için kolay değildir.

DUYUSAL BOYUTLAR

İnsan olarak bir takım dar kalıplardan çıkamayışımızın, çıkmakta güçlük çekişimizin başka örnekleri de vardır. Bunlardan biri «Beş duyu» ve «altıncı duyu» kavramları konusunda karşımıza çıkar.

İnsanlar «beş duyu» kavramına bilgisiz devirlerden kalma bir alışkanlıkla çok yatkındırlar. Göz, kulak, dil, burun ve derinin birer duyu organı sayıldığı ve bunlardan başka duyu organımızın da bulunmadığını sandığı devirlerden kalma olan «beş duyu» kavramı, aslında hiçbir dayanağı kalmadığı halde, zihinlerdeki yerini muhafaza etmiş bir tarihsel kalıptan başka bir şey değildir. İşte üç boyutlu âleme bağlılığımız ve diğer boyutlara karşı bilinçsiz kahşımız da böyle bir bağlılığın sonucu sayılabilir.

Burada altıncı duyunun, yüz altıncı duyunun varlığını, duyuların çokluğunu tartışma konusu yapmıyacağız. Ancak şu kadarına işaret edelim: Bu gün biliyoruz ki, klasik beş duyu organımızın herbiri aslında birden fazla duyu çeşidini temsil etmektedir. Sadece bu sebepten ötürü bile duyu çeşitlerimiz beş tane den çok fazladır.

(*) 18.7.1972 Tarihinde Metapsizik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneğinde verilen konferansdır.)

Ayrıca «sancı» duyusu, «bulantı» duyusu, «açlık», «tokluk», «susuzluk» duyusu gibi daha birçokları da klasik beş duyu organımızın hiçbirini ilgilendirmez ve fakat vücud içindeki başka duyu organları (çeşitli reseptörler) sayesinde alınır, duyulur ve yaşanır.

Kıscacası vücudumuzun içi, sayısı belli olmayan reseptör çeşitleri ile donanmıştır. Ayrıca insanlarda mevcut olmayan ve iakkat bazı hayvan türlerinde bulunduğu bilinen yahut düşünülen duyu çeşitleri de vardır. Arılardaki ultraviyole duyarlılığı, atlardaki zلزele duyarlılığı v.b. gibi. Bundan başka bazı organizmalarda hiçbir duyu organı belli olmaksızın mevcut olan duyu çeşitlerini de hatırlamak gerektir: Ampllerdeki ışık duyarlılığı gibi.

Şimdi, bu bilgiler karşısında, insan'arın kaç çeşit duyusu olduğu ve duyu çeşitleri bakımından insanlar arasında bazı farkların bulunup bulunmadığı sorusu kolaylıkla cevaplandırılabilir. Evet insanlar, sayısız duyu organına sahiptirler. Fakat bunlardan beş tanesi özel bir önem taşır. Bu sebeple beş duyu temeline göre kurulmuş anlayışı tamamen sökküp atmak da gerekli değildir.

Kaldı ki, en güvenilen bilgilerimiz ve bazı bilimsel delillerimiz çoğu kez bunlardan sadece ikisine dayanır. Göz ve kulak insanda en üstün duyular niteliğindedir. Bilimsel çalışmalarımız, inançlarımız, yerleşmiş kanılarımız gitgide beş duyudan daha da dar olan bir yeni temele, «odio vizüel» (ışıklı-görmeli) temele dayandırılmakta, yani «beş duyulu» bile değil, «iki duyulu» olmaktadır.

DUYUSAL BOYUTLAMANIN BEŞLİSİ VE İKİLİSİ.

Bu darlaşmadan, günümüzün bazı teknikleri, faydalı veya zararlı, haklı veya haksız amaçlarla yararlanma yolunu da bulmuştur. Sinema ve televizyonda bizlere, bu sayede, birçok sanatçılar, başkalarının sesi ile veya kendilerinin plâktaki, banttaki eskki sesi ile ve sessizce dudak kıpırdatarak, birtakım jestlerde bulunarak, gösteri yapmakta ve o anda kendisi konuşuyormuş, kendi sesi o imiş gibi, bizi inan-

dırmaktadır. Sinema, televizyon, fotoğraf hileleri ile ne kadar yanıltılabildiğimizi, gerçek olmayan duygulara, sanclara nasıl sürüklenebildiğimizi hatırlamak çok düşündürücüdür.

Bunları, bu tekniklerden yakınma amacıyla söylemiyorum. Demek istiyorum ki, bizim hayatımızda çok sayıda duyular vardır. Bunlar birbirini kontrol eder ve tamamlarlar. Birisi eksilirse biz eksiliriz. Hükümlerimiz gücünü, güvenliğini ve bir anlamda gerçekliğini biraz olsun yitirebilir. Radyo bizi, bir takım ses taklitleri ile, televizyona göre, daha kolay aldatabilir, bunun sebebi, televizyonla bizim aramızda iki duyu (görme ve işitme) bulunduğu halde, radyo ile aramızda sadece bir duyunun (işitme) bulunmasıdır. Her duyu adeta yeni bir boyut yibi bizim hayatımızı genişletmekte, ilişkilerimizi yeni bir boyutta çeşitlendirmektedir.

Aynı durumu şu örnekle de anlatabiliriz. Bir kör, bir sağır ve bir normal insanı karşılaştıralım. Diğer duyular dikkate alınmazsa, kör ile sağır aralarında ilişki kuramazlar. Birbirine birşey anlatamazlar. Birbirinin âlemine giremez ve tanışamazlar. Halbuki herbiri kendi boyutları ile (biri görme ve gösterme, diğeri işitme ve söyleme yolu ile) normal insana hitab edebilir onunla anlaşabilirler. Onunla ortak olan boyutu kullanarak ilişki kurabilir, beraber olabilirler.

Elbette bu ilişkilerde iki duyulu (iki boyutlu) saydığımız normal insanın bir duyulu (bir boyutlu) olan köre ve sağıra göre üstünlüğü çok kolay farkedilir. İki boyutlu insanın çevresi ile ilişkileri daha güvenli, gerçekleri anlayışı daha kolay daha güçlü ve biraz daha yeterlidir.

DUYUSAL BOYUTLARIMIZIN YETMEZLİĞİ

Şunu hemen hatırlamalıyız ki, sadece standart duyulara sahip normal insanın değil, bir takım ek duyulara, duru görü (Claire voyance), duru işitme (Claire odience), duru sözi (telepati) gibi üstün duyulara sahip üstün yetenekli insanların bile, «çok boyutlulukları», yine yetersiz-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz,

çekler evreninin anlaşılmasında, yine de tam başarılı olamaz.

Gerçekte biz, bitkileri geçmiş olsak da, hayvanları aşsak da, dahileşsek, peygamberleşsek, melekleşsek bile, bizi içinde yaşatan âlem, bizim anlaşma kanallarımızın tümü ile anlayabildiğimizden daha fazla bir şey teşkil edecektir.

Kısacası evrenimizin çok boyutluluğu yanında bizlerdeki anlaşma olanakları (enformasyon kanalları, duyu çeşitleri) daima az boyutlu, eksik kalır. Bununla birlikte bizler mevcut boyutlarımızı iyi kullanmak, mevcut enformasyon kanallarımızdan gelebilen bilgileri iyi değerlendirmek suretiyle de anlayış verimimizi artırabiliriz, yetersizliğimizi kısmen giderabiliriz.

Nitekim, bilim ve teknik sayesinde, bizdeki doğal duyu organlarımızı tamamlamak, daha etkin hale getirmek olanakları doğmuştur. Mikroskop, teleskop, radyo, televizyon v.b. bizi birtakım boyutlara sahip kılmış gibidir. Eski ve yeni tüm duyu olanaklarımızın verilerini iyi değerlendirecek bilimsel sonuçlara ulaşmakla da, gerçeklerle ilişkilerimiz artmaktadır. Biz, içinde yaşadığımız çok boyutlu, pek çok boyutlu âlemin bazı boyutlarını doğrudan doğruya kendi boyutlarımızla anarken, diğer bazıları hakkında da dolaylı yollardan, fikir edinebilmekteyiz. Bu fikirleri çoğaltabilmekteyiz. Ancak bazı başka boyutlarını işe hiç farketmemekte ve yok bilmekteyiz.

AZBOYUTLU ÂLEMLERDE YENİ BOYUTLARIN İZLERİ

Biz burada insanın çok boyutlu bir evrende, çok boyutlu bir yaşam içinde olduğunu anlatmak istiyoruz. Probleminiz üç boyutta bitmez. Ama bizim boyut kavramımızın anlaşılabilmesi için evvela üç boyutla biraz oynamak bu boyutları birbirine birer birer eklemek gerekmektedir.

Fizikçilerin ve matematikçilerinördüncü boyutu anlatabilmek için çoğu kez başvurdukları bazı benzetmeler ve bir boyutlu, iki boyutlu âlem tasavvurları çok yerindedir. Bizim için de bu modeller yararlı olacaktır.

Üç boyutlu âlemin tüm özellikleri üç

boyutlu bir cisimle, geometrideki bir küp ile anlatılabilir. Küpün bir köşesinde birleşen üç kenar, üç doğru olarak uzatılırsa «üç boyutlu bir xyz koordinat sistemi» elde edilmiş olur. Bu doğruların kesişme noktası koordinat sisteminin başlangıcı ve sıfır noktasıdır.

Bu sistem bir model ile anlatmak istersek içinde bulunduğumuz odayı düşünelim. Odanın tabandaki bir köşesini başlangıç noktası olarak, bu köşeden başlayan ve odanın eni, boyunu, yüksekliğini veyen kenarları da xyz boyutları olarak alabiliriz.

Bu oda içindeki (âlemimizdeki) bütün cisimler üç boyutludur. Hepsinin ne kadar dar olursa olsun bir eni, ne kadar kısa olursa olsun bir boyu, ne kadar ince olursa olsun bir kalınlığı (yüksekliği) vardır. Ancak geometri anlayışı ile iki boyutlu bir boyutlu ve boyutsuz varlıklar düşünülebilir. Örneğin odanın tabanına çizilmiş şekiller (bir düzlem içindeki şekiller) iki boyutludur. Çünkü bunların ancak eni ve boyu vardır. Üçüncü boyutu (yani kalınlığı veya yüksekliği) yoktur veya yok sayılır.

Bir düzlem içinde (odanın tabanında) bir boyutlu olan «geometrik varlıklar» da düşünülebilir. «Çizgi» ler (çizgiler, doğru parçaları, doğrular) bu niteliktedir. Geometrik anlamda bir çizginin uzun veya kısa bir «boy» u vardır, eni ve kalınlığı yoktur. Geometrik anlamda hiç boyutu olmayan varlık ise «nokta» adını alır.

Mesela şöyle özetleyelim. geometride üç boyutlu bir varlık olan küpün (ya da dik dörtgen'ler prizması'nın) yükseklik boyutunu sıfıra indirirsek bir düzlem (taban düzlemi) elde edilir. Bu bir yüzeydir ve iki boyutludur. Bunun üzerine iki boyutlu olan şekiller, bir boyutlu olan çizgiler ve de hiç boyutsuz olan noktalar konabilir. Eğer taban düzleminin bir boyutu sıfıra indirilirse sadece bir çizgi şeklinde ve mesela odanın boyu doğrultusundaki kenar kalır. Bir çizginin boyu hudutlandırılabilir veya uzatılabilir. Bunun üzerine istenilen yerde ve istenilen boyda çizgiler (doğru parçaları) yerleştirilebilir. Bun-

ların hepsi bir boyutludur. Hiç boyutsuz olan noktalar da konabilir. Fakat buna iki boyutlu olan düzlem sığmaz, düzlem içine de üç boyutlu bir küp (veya herhangi bir cisim) sığdırılmaz, konamaz. Aynı surette bir doğru içine iki boyutlu olan bir şekil, üç boyutlu olan bir hacim yerleştirilemez. Hiç boyutu olmayan nokta içine diğer geometrik varlıkların (çizgi, şekil, hacim) hiçbirini yerleştirilemez.

Görülüyor ki, geometrik varlıklardan herbirini kendisi kadar ya da kendisinden daha çok boyutlu geometrik âlemlerde var olabilmektedir. Daha az boyutlu âlemlere aynen sığmaz, giremez.

Şimdi iki boyutlu bir âlem yani bir düzlem düşünelim. Matematikte bir x , y koordinat sistemi böyle bir âlemdir. Orada sonsuz noktalar ve çizgiler var olabilir. Bu nokta ve çizgiler birbirine ekliyerek çok çeşitli şekiller, grafikler, eğriler, resimler v.b. meydana getirilebilir. Bu iki boyutlu âlemde düşünülabilen varlıklar en fazla iki boyutlu olurlar. Üç boyutlu ve daha fazla olamazlar.

SİNEMA PERDESİNE SİĞABİLEN BOYUTLAR

Matematik modelli pratik görgülerimizde uygulanacak olursak, aynı fikri şöyle söyleyebiliriz: İki boyutlu bir ekranda, bir sinema perdesine, var olabilen her şekil en fazla iki boyutludur. Aslı üç boyutlu olan bütün cisimler, sinema perdesine ancak iki boyutlu semboller halinde, resim olarak girebilmektedir. Üç boyutlu eşyayı sinema perdesine iki boyutlu resimler halinde seyretmekten biraz da sıkıntı duymamız ve üç boyutlu sinema meydana getirmeye çalışmamız ilginç bir gözlemdir.

Evet, üç boyutlu gerçekleri iki boyutla, birtakım dolaylı yolların yardımı ile anlatmak mümkün olsa bile, bu anlatım üç boyut'u anlatım kadar gerçeğe yakın clamaz. Gerçeğin üç boyutlusunu bilen kimse onun iki boyutlu bir izdüşümü, bir gölgesi, bir veya birkaç kesiti ya da fotoğrafı sayesinde onu yine tanıyabilir hatırıyahadır. Fakat bütün bunlar onu üç boyutlu âlemde ve üç boyutu ile birden görmek kadar doyurucu değildir. İşte bunun

için iki boyutlu sinemanın yerine üç boyutlu sinemayı ararız. Ya da sinemanın iki boyutlu perdesi yerine, bazan tiyatroyun üç boyutlu sahnesini tercih ederiz.

Burada bir mesele daha çıkıyor: İki boyutlu sinemanın ancak perdesi iki boyutludur. Bu perdeye düşünülün şekiller de iki boyutludur. Fakat sinema olayı, yani perdedeki şekillerin hareket kazanması, bir üçüncü boyutun katkısı ile olmaktadır. Gerçekten, sadece iki boyutla sinema olmaz. Belki ancak sinema perdesinde slayd gösterirken olduğu gibi, duran bir sahneyi, bir resmin olduğu gücü içinde dondurulmuş bir «anlık izlemimi» görmek mümkün olabilir. Sinema filmindeki karelerin her biri böyledir. Bu anlık resimler zaman çizgisine dizilmiş farklı durumlardır. Bu farklı durumlar dizisinin belirli bir zaman akışı ile birlikte perdeye verilmesi sayesinde, aslında duran iki boyutlu şekillere zaman boyutunu da katarak hareket kavramını perdeye yansıtmak mümkün olmaktadır.

Buna göre sinema perdesinde olaylar 2 boyut + zaman boyutu ile oluşmuş bir üç boyutluluk gösterir. Tiyatro sahnesinde görebildiklerimizi de, üç boyutlu (hacimli) bir ortamın, zaman boyutu ile birlikte meydana getirdiği dört boyutlu bir oluşum sayabiliriz.

Bu anlamdaki tiyatro sahnesinden zaman boyutunu çıkarırsak geriye hareket göstermiyen, donmuş, mumyalaşmış tablolar kalır. Tiyatro sahnesinde oynanan oyunu san'yede 20 defa ve bir an için dondursak ve her donuk sahneyi muma heykellerden oluşmuş bir sahne yapıp sonra bunların her saniye 20 taneisini sıra ile birbirinin yerine koyabilirsek iste o zaman üç boyutlu sahnede dört boyutlu bir film göstermiş olurduk.

İKİ BOYUTLU ÂLEMDE ÜÇÜNCÜ BOYUTUN ANLATILMASI

Açıkla biz iki boyutlu bir âlemde, bir ekranda, üç boyutlu cisimleri nasıl anlayabiliyoruz. Geometri anlayışı ile bu konuya yaklaşırken matematikçilerin kullandığı bir takım benzetmeler ve varsayımlar çok anlamlı niteliktedir. Bunlardan biz de ya-

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

varlığını.

Bir düzlem içinde var olabilen birçok noktada, çizgi ve şekil birer akla sahip ol-
suz. Bunlar içinde buldukları düzlemde
çıkamadan, daima onun içinde kalınak
gari ile, yer değiştirebilirler. Birbiri ile
görüşüklerini, birbirini ve kendi (iki lo-
yutlu) âlemlerindeki her şeyi kendi âlemi-
lerinin olanakları ile izlediklerini ve ince-
lediklerini düşünelim. Biz onlara bizim üç
boyutlu halimizi anlatabilir miyiz?

Bir düzlem içinde yaşayan iki boyutlu
varlıklara kendi varlığımızı hissettirmek
bile kolay değildir. Biz onların düzlemi di-
şında bulunuyorsak bizim varlığımızı far-
ketmezler. Elinizi, parmağınızı uzatsak,
gözlerine sokacak kadar yaklaşırıskak E-
le, onlar bunu hiç farketmeyeceklerdir. An-
cak diyelim ki, bir tek parmağımızı iki
boyutlu varlığın baktığı tarafta onların
düzlemine soksak o zaman parmağımızın
yine tümü değil, sadece o düzlemdeki bir
kesiti o âleme girmiş, iki boyutlu varlığın
gürebileceği bir yuvarlak çerçeve meydana
getirmiş olur. Buna bakmakla bizi nasıl
anlar?

İşî basitleştirmek için bu iki boyutlu
varlıklara kendimizi değil, basit, fakat üç
boyutlu bir cisim, bir silindiri, tanımları
için yardım edelim. Ne yapabiliriz? Geo-
metrideki tarife uygun bir silindiri, bir ta-
banı ile, iki boyutlu dostlarımızın (yatay
durduğunu düşündüğümüz) düzlemleri
üzerine oturtalım. Dostlarımız bir «daire»
nin ortaya çıktığını farkedebilirler. Bu daire
bizim silindirimizin tabanıdır. Eğer biz
silindirimizi aşağıya doğru hareket ettirir-
sek dostlarımız silindirin tabana paralel
olan diğer kesitlerinin sıra ile birbirininin
yerini aldığını farkedemezler. Sadece aynı
daiirenin yerinde durduğunu zannederler.
Eğer biz silindirimizi sadece düzleme dik
olan yönde değil, o düzleme paralel bir
yönde hareket ettiğini saptarlar. Nihayet
silindirimizi aşağı veya yukarı doğru so-
nuna kadar hareket ettirirsek dostlarımız
izledikleri daiirenin birdenbire kaybolduğu-
nu söylerler.

Silindirimizi onların düzlemine yan
yatıracak olursak ilk önce silindirin yan

yüzünün düzleme teğet olan bir çizgisi on-
lara belli olur. Daha sonra silindiri aşağı-
ya doğru hareket ettirirsek yine o düz-
lemdeki kesitleri görülür. Böylece ilk gö-
rülen çizgi yerinde bir dik dörtgen belirir.
Bu dikdörtgenin boyu değişmeden eni git-
gide artar. Silindir ekseninden geçen kesit
dikdörtgene varıncaya kadar genişler.
daha sonra yine darlaşarak en sonunda si-
lindir düzlemde çarkarken yan yüzün düz-
leme değen son çizgisi haline gelir ve bu
da kaybolur.

Aynı silindiri dostlarımızın düzlemine
eğik bir şekilde daldırırsak ve çeşitli du-
rumlara sokarsak yine birçok kesit onların
önünde birbirinin yerine alarak gelir ge-
çer. Bunların çoğu elips şeklindedir.

Bütün bu kesit şekilleri görüp izleyen
iki boyutlu dostlarımızın bunlara bir silin-
dirin (aynı silindirin) çeşitli kesitleri de-
meleri oldukça zordur. Eğer kendi iki lo-
yutlu âlemlerinin dışında daha çok boyutlu
bir âlemin bir parçası olduğunu düşün-
bilecek kadar hayal güçleri varsa, belki o
zaman bu kesitler arasında gerçeğe yak-
laşan bir ilişki kurabilirler.

ÇOK BOYUTLULUĞUN DOLAYLI ANLATIMI

Biz iki boyutlu bir yüzey (kâğıt yüze-
yi) üzerinde bir silindiri simgelemek iste-
diğimiz zaman alt ve üst tabanlar yerine
birer elips ve yan kenarlar yerine birer
çizgi çizeriz ve bundan silindiri anlarız. Bu
simgesel şekil, telden yapılmış bir silindir
çerçevesinin özel durumda bir gölge izdü-
şümü gibidir. Bizce silindiri hatırlatır ve
onun boyutları hakkında gerekli bütün öl-
çüleri de verir. Fakat aynı şekil iki boyut-
lu dostlarımızın düzleminde belirse de on-
lara bu kadar net bir kavram sağlaması
kolay değildir. Belki onların en üstün ma-
tematikçileri ve kuramsal (teorik) düşünce
sahipleri bundan anlam çıkarabilirler.

İnsanlar tarafından asırlardan beri iz-
lenen bir görüntüyü burada hatırlayalım.
Gökyüzünde gördüğümüz «ay», sadece ay-
dınlık yüzü ile gözlerimize hitabeder. Biz
onu bazan «daire» bazan «yarım daire»
bazan da kalın veya ince, açıklığı doğuya
veya batıya bakan birer «hilâl» şeklinde

görüürüz. Bu deęişen ve tekrarlanan görüür-
tülerin ortak anlamı yani, aynı aslında
«küre» şeklinde olduğunu, aydınlanan ve
bize belli olan yüzeyinin zamanla ve peri-
yodik olarak değiştiiğini, insanlık ne za-
man ve nasıl anıhyabılmıştır? Bu gün kim-
ler anlamıő ne kadar insan da yine anla-
mamıő durumddır. Bunları hatırlamak
bize çok boyutluluk karşısında nerede ol-
duęumuzu ne durumlara girebildiđimizi
düőündürür.

Jorge Gamow, «1, 2, 3 Sonsuz» adlı
eserinde, Afrika'da bazı Hotanto kabilele-
rinde, ancak üçe kadar sayı sayıldığını,

üçten sonraki bütün sayılar için, sadece
«çok» diyebildiklerini anlatıyor. Modern
insanlarda ise, sayı kavramının sonsuza
kadar genişlediđini, matematikçiler ara-
sında ise, «eksi» sayılar, «sanal» sayılar,
«küüü» sayılar, «logaritmik» skalalar gibi
daha birçok kavramların da bulunduğını,
iőlendiđini, kullanıldığını hatırlatıyor. So-
nunda sözü Őu sonuca vardırıyor. Modern
toplumdaki insanlar da boyutlar konusun-
da Hotanto insanına benziyor. Çünkü 1
boyut, 2 boyut, 3 boyut anlayışına sahip
olmakla beraber, bundan sonra boyut yok-
muő gibi, orada duraklıyorlar...

(Devam edecek)

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ	7,50 TL.
İPNOTİZMA, MANYETİZMA, TELKİN : E. Arıkdal	20.— TL.
ŐUUR PROJeksiYONU : M. Kiraz	7,50 TL.
ZİMINSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7,50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSişİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhercme	7,50 TL.
RUHLAR KOnuŐUYOR : Afif Yesari	7,50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;	30.— TL.
12, 13):	40.— TL.
RUHSAL KİŐİLİĐİ GELİŐTİRME VE	
HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)	7,50 TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7,50 TL.
MİŐTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.
POSTACI : Teoman Uęgun. Spiritüel Hikâye	5.— TL.
YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.	10.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERĐİŐİ P.K. 1157 — İstanbul

Ölümün Sırrı İçin Yapılan Çalışmalar

(Sahife 11'den devam)

yalık bedenini bırakınca, eterik bedenle yagamasına devam eder. Katı bedenimize kıyasen çok ince olmasına rağmen madde olan bu beden zamanla harap olur. Ruh daha ince bir bedene bürünerek yagamasına devam eder. Teozoflardan bu ince bedenleri dörde kadar sayanlar vardır.

J. Zaalberg, bunlardan habersiz görünür. Sübtül (Lâtif) bedenini bizzat kendisi zannediyor. Ve o beden miadını doldurduğu zaman kendisinin de ölmüş olduğunu inanıyor. İkinci hayatındaki bedeninin fena bulmasından sonra asıl cevherin ne olacağını düşünemediği anlaşılıyor.

Bu tipki, dünyadaki bazı insanların, kaba bedeni öldükten sonra artık kendilerinin de hiç bir iz bırakmadan yok olabileceklerine inanmalarına benziyor.

Dünya hayatında iken dinî sistemleri öğrendiği bildirilen J. Zaalberg'in, teozofların müteaddit sübtül beden nazariyesini bilmemesi akla yakın gelmiyor. Bunları bilmiş, fakat inanmamış ise, o halde iki bilgi arasındaki tezadın kendi görüşüne göre bir izahını yapması beklenirdi. Bunu yapmadığına göre, dünyada edindiği bazı bilgileri vefatından sonra kısmen unuttuğu düşünülebilir.

İlk hayatında cesedini bıraktığını fakat ikinci hayatında yaşamağa devam ettiğini bitt tecrübe görmüştür. Böyle bir tecrübeden sonra, ikinci hayatında da aynı hadîsenin tekrar edip etmiyeceğini düşünmek basit bir muhakeme işidir. Optik fabrikası işletmek gibi hayli yüksek kabiliyet gösteren bir iş adamı olarak Zaalberg, bu basit muhakemeyi yapabiliirdi. Öteki aleme göçtüğten sonra, bu muhakemeyi yapmaması pek fazla dikkati çekmektedir. Acaba bazı varlıkların akli kabiliyetlerinde yaşadıkları muhite göre ve dünyadaki kabiliyetlerine kıyasla bir gelişme mi oluyor?

J. Zaalberg'in bu anlayışı, öteki alemdenlerin bilgi, düşünce, kabiliyetleri ve

muhakemeleri hakkında bizi bir kere daha aydınlatması bakımından çok faydalıdır. Fakat asıl önemli olan, J. Zaalberg'in bedeninin cıvafı hakkında verdiği malumat ile farlında olmayarak bu günkü perispiyriye dair nazariyeleri takviye etmesidir.

Varlık, iddialarını deneylerle isbat ediyor:

Muhakeme veya hafıza kusuru ne olursa olsun, J. Zaalberg'in yılmaz bir araştırmacı olduğunu görüyoruz. Uzun gayret ve çalışmalardan sonra bir gün şu talimatı veriyor :

«Havayı geçirmeyen kartondan iki silindiri yapınız. Uzunluğu 50 Cm. yüksekliği 25 Cm. olsun, Üstünü ve altını kalay yaprağı ile kaplayınız. Biz kartondan geçeriz ama kalaydan geçemeyiz. (?) Vb..

Deneyciler bu talimat üzerine bir silindiri yaparlar. İçindeki havanın tazyikini ölçmek üzere hassas bir manometre rapteder'ler. Manometre, camdan ince bir tüptür. Tübün içi silindirin içindeki hava ile irtibattadır. Tübün içine anilin ile boyanmış bir damla alkol koyarlar. Bu boyalı sıvı, silindirdeki hava tazyikine göre ileri geri gidebilecektir. Alet tamamlandıca deneye başlanır. Ve manometredeki sıvının sağa sola hareket ettiği görülür. Ancak alet o kadar hassas bir ki, hareket silindirin içersindeki tazyikten mi, yoksa odanın havasının tesirinden mi tereddüt edilir. J. Zaalberg tiptoloji ile şu talimatı verir :

«Tecrübelerinizi daha ciddi yapmalısınız. Silindirin havası yapıdırma esnasında bozuldu. Havayı değiştiriniz ve evvelce söylediğimiz gibi iki silindir ile deney yapınız. Biz iş'arınız üzerine birisine gireriz, manometrede ileri geri bir hareket sağlayabilirsek ve öteki manometredeki renkli sıvı sabit kalırsa, siz de katıyetle emin olarak neticeyi ilân edebilirsiniz.»

Hakkaten J. Zaalberg, bıdayette iki silindir yapılmasını tavsiye ettiği ha'de deneyciler bir tane yapmışlar idi. Bu defa talimata uyarak iki silindir yaparlar. Isı, hava cereyanı, rutubet, titreşim gibi

deneyi zorlaştırıcı müdahaleleri önleyici tedbirleri ahlrlar. 26/2/1908 celsesinde varlık şu talimatı verir:

«Biraz öteye bir masa ve birer elinizi de bu masaya koyunuz. Bu iki kişiyiz. Birimiz silindirlerden birine girince, öteki masayı ihtiyatla hareket ettirecek. Evvelâ ben gireceğim ve yükselip ineceğim. Dikkat ediniz.»

Deney başlar ve 2 No. lu silindirin manometresindeki renkli sıvı, evvela 3 millimetre kadar sağa gider, sonra sola gider ve nihayet normal yerine avdet eder. 1 No. lu silindirin manometresinde hiç bir hareket olmaz.

Manometredeki renkli mayının sağa sola pek az ayrılmış olması deneyicileri üzer. Varlığın tebliği ise şudur: «Bir ayrılış bir ayrılıştır. Daha fazla bir ayrılma beklemeyin.»

Aynı tecrübeleri, masayı silindirden, 5 metre, ve daha sonra 12,5 metre uzağa alarak ve manometre göstergesini dürbünle okumak suretile yaparlar. Netice yine aynıdır. Boyalı alkol damlasının ilk hareketinden itibaren tekrar normal hale gelmesi için takriben 4 saniye geçmektedir. Bundan başka, manometredeki sıvının hareketi, masanın hareketi ile aynı zamana rastlamaktadır..

Göstergedeki boyalı alkolün sağa sola hareketini nasıl sağladıkları, varlığa sorulunca şu cevabı veriyor: «Silindirin içindeki kalay varakına değinciye kadar yükselseceğim. Mümkün olduğu kadar genişliyeceğim, silindirden çıkacağım. Sonra inmek üzere tekrar gireceğim ve mümkün olduğu kadar sıkılaşacağım.»

Deney tekrarlanır ve evvelkiler gibi muvaffakiyetli netice alınır. Bu suretile günlerce deney tekrarlanır, netice aynıdır. Varlığın beyan ettiği bu genişleyen ve sıkışan bedenin hacmini hesap etmek için ince hesaplara ve göstergedeki millimetreden daha küçük hareketleri tesbit etmeğe lüzum görüldüğünden, muhtelif ebatta müteaddit silindirler yapılır, göstergelerin hareketi projeksiyonla bitişik odadaki bir ekrana verilmeck suretile büyütülür. Böylece, deney sırasında silindirlerin olduğu o-

dada insan bulunmaz. Neticeler gine aynı muvaffakiyettedir.

Burada telekinezi veya psikokinezi ile izah edilebilen bir spiritizma hadisesi bahis konusudur. Hadisenin hususiyeti, bidedeten varlıkla tam bir mutabakat tesis edilmesinden, hatta galip hissesi, varlığın telkininden ileri gelen bir mutabakat temininden sonra harekete geçilmesidir. Böylece netice muvaffakiyetli olmuştur.

Deneyiciler, bu aşamaya geldikten sonra çalışmalarını daha da inkişaf ettirerek Dynamistographe adını verdikleri bir alet icat etmişlerdir. Gayeleri, varlıkla çok kolaylıkla, bir nevi daktilografi usulu ile muhabere temin etmektir. Aletin çok ince ve geniş teferrütatının izalı bu günkü konumuzla ilgilendirmiyor. Zaten neticede de istenilen muvaffakiyet elde edilemiyor. Deneyiciler bunu aletin gereği kadar hassas olmadığına atfediyorlar. Amma, muvaffakiyetsizlik sebebi sadece bundan ibaret olmayabilir. Dynamistographe'ı yaparken J. Zaalbergin mutalaasını aldıklarına dair eserde bir kayda raslanılmıyor.

Prof. Charles Richet'nin şu meşhur deneyini hatırlayalım. Beni-Boa isimindeki varlık materyalize olur. Nefesinde karbon gazı bulunup bulunmadığını anlamak için barit mahlulüne üflemesi kendisinden rica olunur. Beni-Boa bu tecrübeye muvaffak eder ama bir türlü bardağa üflemesini beceremez. Deneyiciler nasıl üfleneceğini tarif ettikten sonradır ki Beni-Boa bu işlemi yapabilir. Edgar Wallace'da vefatından az sonra ilz geldiği celsede otomatik yazı medyomunun elini nasıl kullanacağını bilememiştir. Kendisine rehberlik eden diğer bir varlık bunu Wallace'a öğrettikten sonra medyomun elini kullanabilmiştir. Bu başlangıçta pek acemice olmuş sonra ustalasmıştır.

Bunlara benzer bir çok vakalara spiritizma literatüründe vakit vakit raslanılmaktadır. Bu hadiseler şunu göstermektedir ki, dezenkarnelerle müştereken deney yapılması için, evvela onları ikna etmek, sonra da yapılması istenilen işlemi nasıl yapacaklarını çok iyi öğretmek lazımdır.

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

Obsedör varlıklar mütakâmil olanlardan daha mı güçlü?

Ruh ve Madde Mecmuasının 155. sayısında bu konuda bir yazı çıkmış ve obsedörlerin güçlü oldukları intibasını uyandıran dört vaka zikredilmiş idi. J. Zaalberg ve Malata çalışmalarında tesadüf olunan ve deneycileri senelerce üzen ve yoran hadiseler zinciri, yukardaki soruya ışık tutacak mahiyettedir. Vakalar şöyle cereyan ediyor :

J. Zaalberg henüz hayatta iken, deneyciler çalışmalarına muvaffakiyetle devam etmektedirler. Hatta somnambül tecrübeleri yapan J. Zaalberg'in kızının iştirak ettiği celselerde kısmi materyalizasyon bile temin ederler. Bu muvaffakiyeti duyan bir çok meraklı civar şehirlere La Haye'e gelirler. Fakat 1879 da muvaffakiyet birden durur. Bütün muhabere kesilir. Yalnız arada bir kesik, kısa, zayıf sinyallerle şu tebliğ verilmektedir. «Enerjisiziz»... 1880 de bu muvaffakiyetsizlik devam eder. Ve 10 sene müddetle arada bir aldıkları «enerjiziz» tebliğinden başka muhabere imkânı bulamazlar. Bununla beraber çalışmalara ısrarla devam ederler. J. Zaalberg'in somnambül olan kızı 1890 da vefat eder. Akabinde yapılan celsede kızı ile temasa geçerler. İyi netice alırlar, sonra yine muhabere kesilir. Ve sadece arada bir «Enerjisiziz» sinyalleri!

1893 de La Haye'de (Dokuz medyomlar) klübünü kurarlar. İrtibat kurulu ise de, gelen varlıklardan hiç biri ciddi değildir. Mübalağalar, yalanlar Vs... Bazan varlıklar geniş vaatlerde bulunurlar, fakat vaatlerini tutmazlar. Deneyciler 1896 da bir müddet ciddi irtibat kurmağa muvaffak oluyorlar. 1900 senesinde J. Zaalberg'in eşi 1903 de de kendisi vefat ediyor. Bu sıralarda bir kaç güzel celse oluyor sonra yine yalanlar ve hilekârlıklar... Ve sonra aylarca masada en ufak bir hareket yok. Sadece masanın üzerinde soğuk bir hava cereyanı hissediyorlar. Bu da deneyciler için yeni bir metod oluyor. (Susma metodu.)

Manyetik alanın varlıklara tesiri :

Celselerde mahir bir manyetizör, bir

klervoyan, klerodiyen, negatif ve pozitif medyomlar bulunmasına rağmen muvaffak olamamak deneyciler için imkânsız görünüyor. Ve, ısrarla çalışmalara devam ediyorlar.

Nihayet 18.2.1904'te muamma çözülüyor. Klerodiyen medyom ilham alarak, «Masaya ve ayaklarına iki kuvvetli miknatıs sürünüz. Sonra miknatısın kanbur tarafının arkasından iki medyom canlılık la ellerini masaya koysunlar. Masa hareket edecektir.

Bunu yaptıktan sonra J. Zaalberg ile temasa geçtiklerini görürler Aldıkları tebliğe göre varlıklar daima odada ve deneycilerin yanında imişler. Fakat seans masasına yaklaşmaları mümkün olmuyormuş. Eğer bir varlık kendi elektrik atmosferi ile seans sahasını ve masayı ihata ederse, J. Zaalberg, onun yerini değiştirmeğe muvaffak olamıyor imiş. Çünkü o, masaya bağlı medyonamik kuvvetle orada mevkiini muhafaza edebiliyormuş. Varlık (J. Zaalberg) bu sıralarda, oğlunun atölyesinde, bir miknatıstan çıkan manyetik kuvvetin kendisinde, kuvvetli ve geniş bir suyun düşüşünün bir insanda yaptığı tesiri hasıl ettiğini görmüş. Böylece mevcudiyetleri istenmeyen varlıkların, masanın medyonamik kuvvet sahasını terke me bur kaldıkları anlaşılıyor. Varlık J. Zaalberg nal şeklindeki miknatısın miknatısizyet olmayan kanbur tarafının arkasında yer alma imkânını bularak, böylece medyonamik kuvvete bağlanabiliyor. Oğlunun manyetik muhitinde varlık J. Zaalberg, diğer varlıkların kudretine karşı kendisini koruyabiliyor. Fakat bu muhitte kalmağa mecbur. Çünkü orada bir nevi mahpustur.

Eserin müellifleri diyorlar ki, «Biz bir varlıkla irtibat kurmak istedikçe miknatıslar vastası ile muvaffak olduk.»

Yukarıda da arzolunduğu üzere, J. Zaalberg'in hadiseleri bu suretle tefsir etmesini hemen kabul etmekle mükellef değiliz. Ancak, ispiirtizma celselerinde vakit vakit rastlanan inkıtalar, istenmeyen varlıkların tasallutundan kurtulamamak gibi muvaffakiyetsizliklerin izahını bulmak için bu vakayı da diğerlerinin arasına koymak-

ta, ve benzeri diğerk vakaları da toplamakta (hadiseleri bir arada tetkik bakımından) faide olacağı aşıkârdır.

İlim aleminin lakaydısi çok üzölü :

Deneyler tamamlamp kitap halinde neşrolununca, Bay Malata, keyfiyeti bir mektupla, Amsterdam Kraliyet akademisine bildiriyor. Ayrıca yapmış oldukları Dynamistographe aletini de gönderiyor. Yapılan çalışmaların akademisyen gözül ile incelenmesini rica ediyor. Alınan 4 Mart 1911 tarihli cevap mektubu Genel Sekreter J. D. Vaan Der Waals imzasını taşımaktadır. Bu mektubta, aletin Akademi kitaplığına konduğu bildirilerek teşekkür olunduktan sonra, akademinin iç tüzölüğünün bu gibi tetkiklere müsait olmadığı, ancak hükümet tarafından gönderilen tetkiklerin yapıldığı açıklanıyor.

Bunun üzerine Bay Malata, İçişleri

Bakanlığına müracaat ederek o kanal ile Akademinin alakasını sağlamaya teşebbüs ediyor. Bunda muvaffak oluyor ise de, Akademi den alınan ikinci cevapta, hadiseyi tetkik etmek için bir sürü tecrübe yapmağa vakitlerinin müsait olmadığı bildiriliyor. Burada mealleri bildirilen bu mektuplaşmanın tamamı eserde mevcut.

Böylece, bu çalışmaların bir ilim müessesesine intikal ettirilmesi teşebbüsü akim kalıyor. Bu dünyadaki ve öteki alemdeki üç kişinin kırk sencyl aşan (1868 - 1911) çalışmaları takipsiz kalmış ve binnetice semere vermemiş oluyor.

Bu itibarla, zamanımızda bir kaç üniversitenin paranormal fenomenleri, kısmen olsun incelemek için enstitüler açmasını, kürsüler kurmasını, 60 sene evveline nazaran bu konuda bir anlayış ilerlemesidir diye kabul ederek teselli bulmahız.

SOVYET RUSYA'DA

OLAĞANÜSTÜ

RUHSAL ARAŞTIRMALAR

«230 Sayfa — 20 TL.»

Yayınlandığı zaman bütün dünyada geniş yankılar yapan bu pek ilginç eseri herkesin kolaylıkla anlayabileceği bir biçimde çevirdik. Aslında bulunmayan açıklamalar ve resimlerle güçlendirdiğimiz bu eseri iyi bir kâğıda bastık. Ruhsal Kültürünüzün artmasında pek önemli bir yer tutacağımıza inanıyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları, P.K. 1157 — İstanbul'dan
ödemeli isteyiniz. Beş ve daha fazla istekler için

% 25 indirim.

Yunus'un Hikâyesi

(Sahife 15'den devam)

kürk ve elbise dolu, çekmecelerinde mücevherler, bankalarda hesapları, bir kaç tüp uyku ilâcının yanında ölü bulunmaktadırlar.

Bütün bunlar sevginin ne olduğunu, insanın ne olduğunu, niçin yaşadığını bilmemekten ileri gelmektedir.

Onca aradıkları saadetin hemen yanı başlarında, ancak biraz açlık, biraz mahrumiyet, biraz gözyaşı, biraz cesaret, biraz içten gelen hayat neşesinin ötesinde, karşılıklı anlayışların ve birbirini aff ederek yük taşıma beraberliğini kabul eden insanların mütevazı yuvalarında kanat gerdiğini bir görseler...

O mağrur Astertiler gözyaşları içinde gülerler; içleri hayat neşesi dolu, ağlayan çocuklarına, bulaşık tencerelerinin başına koşarlar. Süslü saçları alelacele bir bağla tutturulmuş, belki tırnaklarının boyası silinmiş, belki biraz hantallaşmış;

ama akşamleyin kendilerini bekleyen sıcak bir yatak, şofkatlı kollar bulacaklarından emnin bir şarkı mırıldanır.

Eski kıvrıkcık sakallılar, tarlalarda bağ budarlar; belki sokakları süpürürler; belki de kâğıtların arasında, akşamlara kadar yazıp çizecek, hesaplar yapacak, ya da makineleri işleteceklerdir.

Ama, akşama evde sıcak bir yemek, gülen yüzler, çözülmesi gereken problemler bulacaklardır. Ve problemler de çözülecektir.

Ve insan bilecektir ki, ne durumda olursa olsun, lanetlenmiş ve ümitsiz değildir. O, yaşamakta, gelişmekte olan bir fikirdir. Hayat ona imkânlar hazırlamaktadır.

Mahkûm Jan Valjan, fahişe Fantin ölmüş, yerine Belediye Reisi namuslu bir kişi ve mes'ut bir ana doğmuştur.

Sevgili Abonelerimiz,

1974 ABONENİZİ YENİLEMİYİ

UNUTMAYINIZ!

SİZLER İÇİN, SİZE DÖNÜK

RUH ve MADDE'nize

ABONE OLUNUZ, ABONE BULUNUZ.

SENELİK 48 TL. DIR.

AKTÜALİTE

(Sahife 21'den devam)
gösteren ilk tecrübesiydi. Scrradan buna benzer bir-
çoklarını bana tekrarladi.

Vaughan'ın ifadesine göre Geller üzerinde araştırma yapılması kolay bir sùjedir. Marifetlerini ortaya koymak için karanlık bir edaya ihtiyacı olduğunu söylemez.

Geller, bir defasında, Las Vegas'da kumar oynadığı zaman gömleğini kaybettiği, Fakat herhangi bir transportasyonla gömleğini geri almasına imkân yoktu. Zira ağer bütün ruhsal yeteneğe sahip kimseler gibi Geller de sadece kendinden başkalarına faydalı olabiliyor, kendisine faydası dokunmuyordu.

Vaughan'ın ifadesine göre Uri Geller'in celseler'nden birinde bir defasında Columbia Üniversitesinden Prof. Dr. Gerald Feinberg ve Astronot Edgar Mitchell de bulunmuşlardı. Orada Geller hazır bulunanlardan

herhangi birisinin saatini vermesini rica etmiş. Astronot Mitchell kendi saatini ortaya koymuştur. (Astronotların kullandıkları kompleks saatlerden biri...) Geller astronota saati elleri arasında tutmasını rica etti. Ondan sonra Geller ellerini astronotun surati önünde birkaç saniye dolaştırdı. Ve astronota avuçlarını açmasını söylediği zaman saatin bir buçuk saat kadar ileri gösterdiğini gördüler. Buna benzer şekilde Geller orada hazır bulunanlardan başka birinin saatini de (durmuş halden) çalışır hâle getirmişti.

Bundan sonra hep birlikte öğle yemeğine kalkılmış ve burada da ilginç bir olay cereyan etmişti. Prof. Feinberg orada bulunan banyanların birinden aldığı bir dikiş iğnesini Geller'den kurmasını rica etmişti. Geller bunu hemen kabul etmedi, zira yorgundu. Bu şekilde iğne masanın üzerine

birakıldı ve yemek faslına başlandı. Bundan sonrasında şöyle anlatıyor, Prof. Feinberg: «Yemeğe başladıktan 10 dakika kadar sonra bir çatlama sesi işitildi. Az önce masa üzerine bıraktığımız iğne ortasından ikiye ayrılmış vaziyette duruyordu.»

Bir deneme olması için aynı cinsten başka bir iğneyi bir kerpeten ile kestiler, fakat iğne hem biraz eğildi, hem de kesilen noktaları Geller'in psikokinetik enerjisi ile kestiği iğne kadar muntazam değildi.

(Psychic News'dan)

NOT : Uri Geller, İngiltere TV'sinde de tecrübeler yaptı. Binlerce seyirci aynı tecrübeyi gerçekleştirmeye çalıştılar. Bazıları başarı kazandılar: Mark Shelley (7) ve Russell Jennings (11) gözlerini madeni eşyalara dikerek onları eğbildiler (Türkiye TV'si bu olayı göstermiştir.)

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,

Okuyunuz,

Okutunuz...

Severseniz dostlarınıza tavsiye ediniz.

İnsiyasyon ve Anlamı

(Sahife 17'den devam)

Pek az sayıda tarih kitaplarında ise bu spirale, dünyadan evrenin merkezine doğru yükseldiği farzedilen gizli dağın sembolü olarak açıklanmıştır. Bu dağ, tabanı dairesel olan bir pramit şeklindeydi. Bu pramidin tepe noktası evrenin merkezi, dünyanın merkezi ya da göbeği olarak izah edilmiştir. Ve bu şekilde, eğer daire dünyayı temsil ediyorsa, noktanın niçin onun merkezi olacağı anlaşılmaktadır. Böylece evrenin merkezi ile dünyanın merkezi eş-anlamlı olmaktadır.

Bu Gizli Dağ, dünyayı cenneti ve cehennemi birbirine bağlayan bir kozmik mihrer durumundadır ve dünya seviyesinin aşağısına yerleştirilmiştir. Bu mihrer boyunca insan şuuru ya cehenneme doğru iner ya da cennete doğru yükselir. Bazen bu dağ yedi ya da dokuz kata bölünür. Her kat planetlerarası semayı temsil etmek üzere, Dağın Doruğu (pramidin tepe noktası) Gizli Şehir, Kutsal Toprak veya Yakubi tradisyonunda o'duğu gibi Aden Bahçesi olarak tanımlanmıştır. Bizim tradisyona göre Jerusalem (Kudüs) Tufan sırasında sulara gömülmemiştir; çünkü o Kozmik Dağın zirvesinde bulunmaktaydı.

İ N S A N

Evren için buraya kadar anlattıklarımız yeter. Şimdi gelelim insan'a. O dahi Kozmik Dağın doruğunda yaratılmıştır. Örneğin mezopotamya tradisyonunda, görüyoruz ki, insan dünyanın göbeğinde formlandırılmıştır.

Eski ve doğu öğretilerinde anlatılanlara nazaran Judeo Christian (Yahudi - Hıristiyan) geleneğinin bizimkine daha yakın olduğunu gözönünde bulundurarak, bütün kültürlerde geçen insanla ilgili argetipik prensiplere bir göz atalım Tekamülün bütün basamaklarında görüldüğü şekliyle.

ARŞETİPİK PRENSİPLERİN İZAHI

Yahudi-Hıristiyan geleneğinde Adem sadece Kudüs'te Kozmik Dağın tepesinde yaratılmamıştır, fakat aynı zamanda orada ölmüştür. Onun kellesi keza Dağın Tepesinde bulunan İsa'nın haçının dibine gömülmüştür. Böylece ölüm ve doğum aynı seviyede olmaktadır. Ve Hz. İsa'nın kanı Adem'in kellesine damladıkça o tekrar kurtarılmıştır.

Şimdi bakalım bu hikâyeden ne anlaşılacak. Aden bahçesinde (mevcudatın en yüksek seviyesi) yaratılan Adem veya insan Dağın doruğundan dünya plânında fonksiyonda bulunmak üzere şuurun en yoğun seviyesine inmiştir. Kurtarılması için dünya planını terketmelidir. Kozmik Dağa bir daha tırmanmalıdır. Ve kendisinin fizik tabiatının ve aklının sembolü olan kellesini zirvenin hemen altına haçın dibine Krist tarafından kurtarılması için gömmelidir.

Burada geçen prensipler en eskiler ve en dejenerer olmuş dinlerde bulunabilir. Budizm, Hinduizm, Yunan filozoflarında ve Yeni Gine yerlileri arasında. İşte buradan özel bir kalıp çıkmaktadır: Dünyadan izolasyon (dağa tırmanış), mistik ölüm, kıyam, revolüsyon...

İnsanla ilgili öğretiler insiyasyonun en önemli ve evrensel ilhamını meydana getirirken son kalıbın başlangıç dramının temelini teşkil ettiğini görmekteyiz. İnsiyeye bir aday içinde ölüm kurtuluş ve revolüsyon gibi kısımların bulunduğu bir seremonide rol almakla o, bu önemli prensipleri sadece entellektüel olarak değil, aynı zamanda heyecansal ve spiritüel tecrübeler olarak da kendi benliğinde yaşamaktadır.

Eski doğu metinlerinden birinde şu satırlara rastlamıştık :

Hareket etmeden önce, olmalısın.
Olmadan önce, doğmalısın.

Doğmadan önce, ölmelisin.
Ölmeden önce de, uyarılmış olmalı-
s:n.

Bilhassa son satır, yukarıdaki sa-

tırlarda fiziki bir ölüm ya da reenkarnas-
yondan çok inisiyasyonla ilgili bir temanın
işlenmekte olduğuna dair bir ipucu ver-
mektedir. (Resierucian Digest'tan)

Tabii Kaynakların Tükenişi

(Sahife 25'den devam)

yaşama imtihanına bir başlangıçtır. İn-
sanlık böyle bir dünyaya hazır olsa, baş-
ta Ufo'lardaki dostlar yeni «Petrol üstü
enerji» yi verirlerdi. Bu ise dünya mekte-
binin orta okul seviyesinden lise seviye-
sine geçmesi olurdu.

Harpsiz olarak insanlık lise seviyesine
geçebilecek mi? Petrol krizinin altında ya-
tan asıl soru budur. Üniversite okulların-
dan gelen Ufo'lardaki dostlar dünya insa-
nının topyekün liseye geçtiğini onaylar
mı? Bu soruların cevaplarını bazı soruları
sralayarak vermeye çalışalım:

1) Dünya milletleri birbirine itimat
etmekte midirler?

2) Silâhsızlanma için kalpten istek
gösterilip, ciddi kontrole rıza gösterilmek-
te midirler?

3) Petrol sıkıntısı ile kıvranan millet-
ler ile alay eder gibi petrole zam yapmak
insani hislerle bağdaşmakta mıdır?

4) Birleşmiş Milletlerin kararları
bütün insanları tatmin edecek şekilde çı-
kmakta mıdır?

5) Sadece sevgi duymak yeni bir har-
bi önler mi?

Harbe mâni olmak için dengenin altı-
na düşmemenin şartı bazı milletlerce unu-
tulmamış mıdır?

Bu rehavet, ruhlarında tecavüz meyill
olanları cesaretlendirmez mi?

Ve nihayet herkes kendine sormalıdır:
Daha üste çıkmaya hazır mıyız?...

Bu soruların cevabı «Evet» olduğu gün
dünyayı ne enerji krizi ne de başka kriz-
ler tehdit eder!... Ve ancak o zaman mutlu
günler gelir...

İKİ YENİ KİTAP :

● **POSTACI :** Teoman UÇGUN, Fevkalâde sade
ve bilgelik dolu spiritüel hikâyeler. Ülkemizde ilk def'a yazılan
öğretici spiritüel hikâyeleri özellikle moralinizi takviye için
okuyunuz. 5 TL.

● **100 Yıl Boyunca RUH FOTOĞRAFÇILIĞI :** Yazan :
Tom PATTERSON. Bedensiz ruhların film üzerinde bıraktık-
ları kendi suretlerini, ışık radyasyonlarını nasıl bıraktıklarını
resimlerle ve selâhiyetli bir açıklamayla öğrenebilirsiniz. 10 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.